

UDENRIGSMINISTERIET

**EUROPAUDVALGET
(2. samling)**

Alm. del - bilag 1091 (offentligt)

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere

Asiatisk Plads 2
DK-1448 København K
Tel. +45 33 92 00 00
Fax +45 32 54 05 33
E-mail: um@um.dk
Telex 31292 ETR DK
Telegr. adr. Etrangeres
Girokonto 300-1806

Bilag
1

Journalnummer
400.C.2-0

Kontor
EU-sekr.

13. september 2002

Med henblik på mødet i Folketingets Europaudvalg den 20. september 2002
– dagsordenspunkt rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 23.-24. september
2002 – vedlægges Fødevareministeriets notat om de punkter, der forventes
optaget på dagsordenen.

Audun Toft

Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri

2. afdeling, 1. kontor

Den 13. september 2002

LFM nr.: 0665

AKTUELT NOTAT

Rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 23.-24. september 2002

1. Transport af levende dyr
KOM dok. foreligger ikke
Åben debat
Side 3

2. Reform af den fælles fiskeripolitik
a) Forslag til Rådets forordning om bevaring og bæredygtig udnyttelse af fiskeresourcerne under den fælles fiskeripolitik
KOM (2002) 185
b) Forslag til Rådets Forordning om en hasteforanstaltning til ophugning af fiskerfartøjer
KOM (2002) 190
c) Forslag til Rådets Forordning om ændring af Rådets forordning nr. 2792/1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet
KOM (2002) 187
Drøftelse
Side 5

3. BSE
KOM dok. foreligger ikke
Orientering fra Kommissionen
Side 15

4. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets Forordning om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer
KOM dok. (2001) 425
Drøftelse
Side 16

5. Midtvejsevalueringen
- Markafgrøder
KOM dok. (2002) 394
Drøftelse
Side 24
6. Den Europæiske aktionsplan om økologisk landbrug
KOM dok. foreligger ikke
Statusrapport fra Kommissionen
Side 41
7. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om ændring af beslutning 96/411/EF om forbedring af Fællesskabets landbrugsstatistik samt anden rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af Rådets beslutning 96/411/EF om forbedring af Fællesskabets landbrugsstatistik
KOM dok. (2002) 80 endelig og KOM dok. (2002) 79 endelig
Vedtagelse (formentlig a-pkt.)
Side 42
8. Forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets direktiv 70/524/EØF om tilsætningsstoffer til foderstoffer for så vidt angår tilbagekaldelse af godkendelse af et tilsætningsstof og om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 2430/1999
KOM dok. (2002) 367 endelig
Vedtagelse (a-pkt.)
Side 45
9. Forslag til ændring af forordning (EF) nr. 2555/2001 af 18. december 2001 om fastsættelse for år 2002 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger
KOM (2002) 442
Vedtagelse (formentlig a-pkt.)
Side 48
10. Forslag til Rådets afgørelse om bemyndigelse af Europa-Kommissionen til på Det Europæiske Fællesskabs vegne at forhandle om en konvention om bekæmpelse af korruption inden for rammerne af De Forenede Nationers ad hoc-udvalg.
KOM dok. foreligger ikke
Vedtagelse (a-pkt.)
Side 50

NOTAT OM RÅDSMØDE (LANDBRUG OG FISKERI)

DEN 23.- 24. SEPTEMBER 2002

1. Transport af levende dyr KOM dok. foreligger ikke

Nyt notat.

Baggrund

På rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 23. – 24. september 2002 vil der være en åben debat om dyrevelfærd.

Formålet med debatten er dels at tage hul på nogle af de væsentlige problemer omkring transport af dyr, dels at indikere vigtigheden af snarlig handling på dette område.

Formandskabet har til brug for debatten udarbejdet et memorandum om beskyttelse af dyr under transport, der vil blive udleveret til de øvrige medlemsstater inden rådsmødet.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Forholdet til nærheds- og proportionalitetsprincippet vurderes ikke, idet der ikke er tale om et forslag.

Formål og indhold

Det udarbejdede memorandum om beskyttelse af dyr lægger op til en drøftelse af to hovedspørgsmål under den åbne debat på rådsmødet – spørgsmålet om en kort maksimal transporttid (i hvert fald for slagtedy) og spørgsmålet om bedre og mere effektive kontrolmuligheder.

Det anføres i memorandummet, at der er flere gode grunde til at overveje at indføre en kort maksimal transporttid. Det drejer sig bl.a. om medlemsstaternes erfaringer fra implementeringen af de gældende EU-regler som sammenfattet i Kommissionens beretning fra december 2000, anbefalingerne i rapporten om dyrevelfærd under transport fra Den Videnskabelige Komité for Dyrs Sundhed og Velfærd fra marts 2002 og hensynet til slagtedyrs generelle behov for større beskyttelse på grund af dårlig konstitution (udsætterkøer, udsættersøer mv.). Det drejer sig endvidere om vore dages tekniske muligheder for at transportere kød i fryse- og kølevogne som alternativ til langvarige transporter af slagtedy og om hensynet til smittebegrænsning og til kontrol med dyretransporterne.

Det anføres endvidere, at der – som Kommissionen også er inde på i ovennævnte beretning – er behov for at styrke håndhævelsen af reglerne om beskyttelse af dyr under transport. Det foreslås derfor, at man bl.a. kan overveje en intensivering af politiets og embedsdyrlægenes stikprøvekon-

trol af landevejstransporter af dyr, f.eks. ved at afholde særlige kurser for færdselspolitiet i håndteringen af sådanne kontrolopgaver. Endvidere kan man overveje en intensivning af modtagekontrollen ved langvarige transport, herunder obligatorisk kontrol af slagtedyr umiddelbart efter ankomsten til slagteriet og øget stikprøvekontrol ved ankomst til en modtagebesætning. Endelig kan man overveje at etablere en tættere kontakt mellem de relevante myndigheder i medlemsstaterne med henblik på en hurtig og effektiv reaktion ved overtrædelser af bestemmelserne, navnlig når overtrædelserne finder sted i andre medlemsstater end oprindelseslandet eller det land, der har autoriseret transportvirksomheden.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke udtale sig, da der ikke er tale om et forslag.

Konsekvenser

Der er alene tale om en åben debat, og da der endnu ikke foreligger noget forslag fra Kommissionen, er der ikke lovgivningsmæssige, statsfinansielle eller samfundsøkonomiske konsekvenser.

Høring

I §2-udvalget (landbrug) har Landbrugsraadet udtrykt støtte til udformning af regler for transport af dyr på fællesskabsniveau. Landbrugsraadet har endvidere anført, at det udarbejdede memorandum danner et godt grundlag for drøftelserne heraf. Landbrugsraadet har understreget behovet for opstilling af kvalitative krav som den mest optimale måde at forbedre vilkårene for dyr under transport på, herunder vurdering af transportegnethed, modtagekontrol og indretning af køretøjerne. Landbrugsraadet har endvidere påpeget vigtigheden at, at der sondres mellem dyr til slagtning og til levebrug.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Den åbne debat om transport af levende dyr har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

2. Reform af den fælles fiskeripolitik:

a) Forslag til Rådets forordning om bevaring og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne under den fælles fiskeripolitik

KOM (2002) 185

b) Forslag til Rådets Forordning om en hasteforanstaltning til ophugning af fiskerfartøjer

KOM (2002) 190

c) Forslag til Rådets Forordning om ændring af Rådets forordning nr. 2792/1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet

KOM (2002) 187

Revideret genoptryk af grundnotat af 25. juni 2002. Ændringerne er markeret i marginen.

Ad a) Forslag til Rådets forordning om bevaring og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne under den fælles fiskeripolitik

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2002) 185 endelig udg. af 28. maj 2002 fremsat forslag til Rådets forordning om bevaring og bæredygtig udnyttelse af fiskeressourcerne under den fælles fiskeripolitik.

Forslaget er fremsat med hjemmel i artikel 37 og kan vedtages med kvalificeret flertal i Rådet efter høring af Europa-Parlamentet.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Kommissionen foreslår, at der etableres en bred rådgivningsprocedure, så beslutningerne i den fremtidige fælles fiskeripolitik inddrager de berørte parters viden og erfaringer samt tager hensyn til de forskelligartede forhold i EU's fiskeriområder. Forslaget er et led i gennemførelsen af EU's fælles fiskeripolitik.

Formål og indhold

Forslaget skal afløse den tidligere grundforordning (Rådets forordning nr. 3760/92 af 20. december 1992 om en fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur) samt Rådets forordning nr. 101/76 af 19. januar 1976 om etablering af en fælles strukturpolitik i fiskerisektoren og er et led i Kommissionens oplæg til reform af den fælles fiskeripolitik.

I forhold til den eksisterende grundforordning er forslaget bygget væsentligt anderledes op, og flere væsentlige politikområder har fået en mere fremtrædende placering. Det gælder bl.a. emnerne kapacitetspolitik, kontrolpolitik og beslutningstagning. Samtidig er den nuværende grundforordnings hovedafsnit om adgang til farvande og ressourcer splittet op i to selvstændige kapitler, og især bestemmelserne om ressourceudnyttelsen er blevet væsentligt omskrevne.

Forslaget er opdelt i følgende kapitler:

- Kap. I: Ramme og målsætninger – art. 1-3
- Kap. II: Bevaring og bæredygtighed – art. 4-9
- Kap. III: Tilpasning af fiskerikapacitet – art. 10-16
- Kap. IV: Regler om adgang til ressourcer – art. 17-20
- Kap. V: Fællesskabskontrol- og håndhævelse – art. 21-28
- Kap. VI: Beslutningstagning og rådgivning – art. 29-34
- Kap. VII: Afsluttende bestemmelser – art. 35-37
- Bilag I: Historiske rettigheder inden for 12-sømilegrænsen
- Bilag II: Shetlandskassen

Kap. I: Ramme og målsætninger – art. 1-3

Kapitel I er en videreførelse af de eksisterende indledende bestemmelser – om end i omskrevet og udbygget form.

Den fælles fiskeripolitik udvides på to punkter: For det første til også at omfatte ferske vande (living aquatic resources), da bestemmelsen i den eksisterende artikel 2 om alene at beskæftige sig med marine ressourcer er faldet bort; For det andet inkluderes EU-borgere udøvende fiskeri, hvad enten det er inden for eller uden for Fællesskabets område (art. 1).

Der lægges fremover større vægt på bæredygtig udnyttelse af ressourcerne, indførelse af en økosystembaseret tankegang og anvendelse af forsigtighedsprincippet, hvorimod hensynet til erhvervet nedtones (art. 2, stk. 1).

Der formuleres principper for god forvaltning ("good governance"), herunder krav om inddragelse af interessentgrupper og sammenhæng med andre EU-politikker (art. 2, stk. 2).

Listen med definitioner er udbygget (art. 3).

Kap. II: Bevaring og bæredygtighed – art. 4-9

Forudsætningen om at Rådet – efter rådgivning fra den videnskabelige komité (STECF) - fastsætter de nærmere regler for adgang til farvande og ressourcer og udnyttelse af ressourcer, bevares (art. 4). Anvendelsen af flerårige forvaltningsplaner forudsættes udbygget, og reglerne præciseres, så de især tager sigte på bestande, for hvilke der skønnes behov for en genopbygningsplan (art. 5).

Vedtagelse af flerårige forvaltningsplaner skal ske i Rådet, hvorefter kompetencen – som noget nyt – overdrages til forvaltningskomitéen, for så vidt angår følgende års forvaltning. For bestande, der ikke omfattes af flerårige forvaltningsplaner videreføres den eksisterende ordning med TAC/kvotefastsættelse (art. 6).

Kommissionens hidtidige hjemmel til nødforanstaltninger ændres, så Kommissionens suveræne beslutning fremover kan have varighed i op til et år mod tidligere 6 måneder. Desuden gives Kommissionen fremover en frist på 15 arbejdsdage i stedet for 10 til at træffe afgørelse om nødforanstaltninger efter anmodning fra en medlemsstat. Kun sidstnævnte beslutning vil kunne indbringes for Rådet i modsætning til tidligere, hvor begge typer beslutninger kunne forelægges Rådet (art. 7).

Medlemslandenes mulighed for ensidigt at gennemføre nødforanstaltninger (hidtil fastlagt i de tekniske bevaringsforanstaltninger) præciseres og gives virkning i op til tre måneder efter behørig underretning af andre berørte medlemslande, Kommissionen og evt. et regionalt råd. Kommissionen kan dog modsætte sig nødforanstaltningerne, og Kommissionens beslutning kan indbringes for Rådet (art. 8).

Herudover får medlemslandene mulighed for at indføre særlige bevaringsfremmende foranstaltninger inden for 12-sømilegrænsen, hvis der ikke i forvejen er sket fællesskabsregulering, dog ikke uden inddragelse af Kommissionen, et evt. rådgivende råd og andre medlemslande, hvis sidstnævnte måtte blive berørt af foranstaltningerne (art. 9).

Kap. III: Tilpasning af fiskerikapacitet – art. 10-16

Den nuværende flådepolitik fastsætter mål for medlemslandenes fiskerikapacitet eller samlede fiskeriindsats. Denne ordning, som er fastlagt i de såkaldte flerårige udviklingsprogrammer (FUP), udløber med udgangen af 2002. Mål og principper for fiskerflådernes udvikling efter 2002 skal indgå i revisionen af fiskeripolitikken og som noget nyt tildeles kapacitet et selvstændigt kapitel med det mål at skabe balance mellem flådekapacitet og fiskerimuligheder (art. 10).

Kommissionens forslag indebærer at medlemslandene fremover pålægges at tilpasse kapaciteten til fiskerimulighederne. Der etableres en informationsudvekslingsproces mellem medlemsstaterne og Kommissionen og medlemsstaterne indbyrdes. Nærmere retningslinjer for denne proces fastlægges efterfølgende af Kommissionen i forvaltningsprocedure.

Der indføres et løft for kapaciteten svarende til de nuværende FUP-programmål (art. 11). Disse referenceniveauer reduceres løbende med den kapacitet, der udgår med støtte (art. 10, stk. 3 og 4). Endvidere etableres en ordning for tilgang og afgang af kapacitet, som skal forhindre en forøgelse af kapaciteten (art. 12).

Det foreslås, at manglende overholdelse af kapacitetslofterne skal kunne medføre, at det pågældende medlemsland mister tilskudsmulighederne til fiskerisektoren og at det skal kunne fratages fiskerimuligheder.

Forslagene til ny flådepolitik skal ses i sammenhæng med, at Kommissionen samtidig foreslår at ændre strukturforordningen for fiskeri så tilskud til nye fiskerfartøjer afskaffes og mulighederne for at yde støtte til modernisering af eksisterende fartøjer indskrænkes. Støtten til ophugning af fartøjer bevares, men suppleres med en ny ordning med forhøjet ophugningsstøtte til fartøjer, som er omfattet af genopbygningsplaner.

Kap. IV: Regler om adgang til ressourcer – art. 17-20

Den (nye) hovedregel om adgang til ressourcer er i overensstemmelse med Traktatens principper om lige adgang til erhvervsudøvelse formuleret således, at alle fællesskabsfartøjer får lige adgang til fællesskabets ressourcer, dog under respekt af 12-sømileregimet (som således videreføres uændret) og forslagets kapitel II om bevaring og bæredygtighed (art. 17).

Shetlandskassen videreføres uændret i 2 år (art. 18), idet der inden udgangen af 2004 skal træffes afgørelse om kassens fortsatte eksistens. Ligeledes vil alle andre adgangsbestemmelser med undtagelse af 12-sømileregimet blive gjort til genstand for en revurdering med henblik på eventuelle ændringer også inden udgangen af 2004 (art. 19).

Fordeling af eksisterende fiskerimuligheder skal som hidtil foregå efter princippet om relativ stabilitet. Kommissionen lægger dog op til, at fordelingen skal justeres ved en ny beregningsmetode (art. 20).

Kap. V: Fællesskabskontrol- og håndhævelse – art. 21-28

Kontrolpolitikken får i forslaget en væsentlig mere fremtrædende placering end i den eksisterende grundforordning, og indholdsmæssigt sker der omfattende udvidelser.

Som betingelse for adgang til farvande og ressourcer stilles blandt andet krav om fiskerilicens, montering af fartøjsovervågningssystemer (satellitstyr) og rapporteringspligt i nærmere defineret omfang (art. 22, stk. 1). Også distributionsleddet stilles over for en række detaljerede krav, der giver mulighed for at følge fangsternes vej til forbrugerne (art. 22, stk. 2).

Gennemførelsen af disse krav og eventuelle undtagelser skal foregå i forvaltningskomitéprocedure (art. 22, stk. 3).

Som noget nyt fordeles ansvarsområderne inden for kontrolpolitikken mellem medlemslandene og Kommissionen, og der stilles blandt andet krav om en enstrengt kontrolstruktur i medlemslandene (art. 23, stk. 3).

Tab af ressourcer på grund af overtrædelser af reglerne kan medføre sanktioner i form af kvotereduktioner eller en beregnet værdi heraf (art. 23, stk. 4).

Herudover stilles krav til retsforfølgning og sanktionering af overtrædelser i et omfang, der fratager fiskeren en ulovligt erhvervet gevinst samt virker forebyggende mod tilsvarende overtrædelser fremover (art. 25, stk. 1 og 2). Rådet bemyndiges til at fastsætte sanktionsstørrelser ved alvorlige overtrædelser af fiskeripolitikken som defineret i forordning nr. 1447/1999 (art. 25, stk. 4), og medlemslandene forpligtes til at sikre, at personer, der tages på fersk gerning i alvorlige lovovertrædelser, forhindres i at gentage disse overtrædelser (art. 25, stk. 5).

Kommissionen forpligtes til at overvåge medlemslandenes kontrolindsats samt tage initiativ til forholdsregler, der skal sikre medlemslandenes opfyldelse af deres kontrolforpligtelser, herunder i yderste konsekvens give påbud om standsning af relevante fiskerier (art. 26). Kommissionen bemyndiges til at foretage kontrol af tredjelandsfartøjers fiskeriaktiviteter i EU-farvand, hvor fællesskabsretten giver mulighed herfor (art. 26, stk. 5).

Kommissionen bemyndiges desuden til at foretage inspektion og kontrol i meget vidt omfang, herunder på fartøjer, i forarbejdningsvirksomheder og i distributionskæden (art. 27).

Endvidere forudsættes tæt samarbejde mellem Kommissionen og den nationale kontrol samt mellem flere medlemslandes kontrolmyndigheder, herunder udveksling af kontrollører. Kommissionen forventer herudover at kunne deltage aktivt i kontrolaktiviteter med egne inspektører (art. 28).

Detaljerede bestemmelser for hele kontrollkapitlet forudsættes gennemført i forvaltningskomitéprocedure.

Kap. VI: *Beslutningstagning og rådgivning – art. 29-34*

Komitéen for fiskeri og akvakultur vil fremover skulle behandle forslag dels i forvaltningskomitéprocedure, dels i forskriftskomitéprocedure (art. 31).

Blandt andet vil implementering af internationale regionale fiskeriaftaler skulle ske i forskriftskomitéprocedure (art. 30). Fordelingen af EU-rådighedsmængder, der følger af internationale aftaler, foreslås også fastsat i forskriftskomitéprocedure, efter at Rådet har vedtaget de overordnede rammer herfor.

Der etableres regionale rådgivende råd, der skal rådgive Kommissionen om lokale og regionale fiskeriforhold. Rådene skal bestå af repræsentanter fra fiskerierhvervet, forbrugerorganisationer, miljøorganisationer, videnskabelige eksperter m.fl. og skal inddrages, når Kommissionen planlægger at fremsætte forslag i henhold til Traktatens art. 37, der har særlig lokal eller regional interesse. Rådene får derudover mulighed for af egen drift at tage sager op over for Kommissionen samt komme med anbefalinger og opfordringer til Kommissionen (art. 32).

Ministerrådet nedsætter rådene, der skal dække havområder omfattet af to eller flere medlemslandes jurisdiktion (art. 33).

Kap. VII: Afsluttende bestemmelser – art. 35-37

Ophævelses- og ikrafttrædelsesbestemmelser. Der indsættes en klausul om revision af forslaget inden udgangen af 2008 (art. 36).

Udtalelser

Europa-Parlamentet har endnu ikke udtalt sig.

Konsekvenser

Forslaget har ingen lovgivningsmæssige konsekvenser.

Der kan forventes øgede udgifter til kontrolindsats, især til fartøjsovervågning, hvis forslaget gennemføres i sin nuværende udformning.

Der er igangsat et arbejde mellem Kommissionen og medlemslandene for at vurdere de samfundsøkonomiske konsekvenser af reformforslagene.

Høring

I §5-udvalget henviste Danmarks Fiskeriforening generelt til sit nyligt offentliggjorte positionspapir om reformforslagene.

Specialarbejderforbundet i Danmark fandt, at der var behov for en vurdering af forslagernes socioøkonomiske konsekvenser, og at forslagene manglede at tage højde for miljøfaktorer, som påvirker havmiljøet og dermed ressourcegrundlaget for fiskeriet.

Ressourceforvaltning

Danmarks Fiskeriforening var generelt tilhænger af flerårig forvaltning, men fandt at der var behov for at begrænse de årlige udsvingsgrænser for TAC/kvoter. Henviste til, at en begrænsning af udsvingsgrænserne ikke ville være til hinder for genopbygningsplanernes mål om at genoprette truede bestande. Påpegede en betydelig risiko for discard, hvis for mange bestande blev omfattet af genopbygningsplaner og blev "låst fast" på en fiskeridødelighed, der var lavere i forhold til en bestands faktiske vækst eller ujævne geografiske fordeling.

Danmarks Fiskeriforening var modstander af forslagens muligheder for at kombinere begrænsning af fiskeriindsatsen med kvoteforvaltning og fandt at systemet med indsatsstyring var meget bureaukratisk.

Danmarks Fiskeriforening og Specialarbejderforbundet i Danmark udtalte sig imod mulighederne for at fastsætte kvoter under flerårig forvaltning i forvaltningskomitéprocedure, da denne fremgangsmåde ville udelukke erhvervets mulighed for at blive hørt.

Danmarks Fiskeriforening fandt, at de foreslåede Regionale Rådgivende Råd burde rådgive Rådet i forbindelse med TAC/kvotebeslutninger. Specialarbejderforbundet i Danmark fandt behov for at præcisere sammensætning af de rådgivende råd og af den udvidede videnskabelige, tekniske og økonomiske komité (STECF).

Kapacitetspolitik

Danmarks Fiskeriforening fandt, at Kommissionens forslag vedr. flådekapacitet ikke var vidtgående nok og understregede behovet for at tilpasse kapaciteten i medlemslandene til fangstmulighederne. Fandt endvidere, at referenceloftet for den fremtidige flådepolitik på grundlag af FUP IV ikke var acceptabelt, og at målene fra FUP I ville være mere rimelige i forhold til de medlemslande, der har overholdt flådeprogrammerne.

Adgang til ressourcer

Danmarks Fiskeriforening støttet af Specialarbejderforbundet i Danmark udtalte sig imod ændringer i den relative stabilitet og ønskede muligheden for at anvende de såkaldte Haag-præferencer afskaffet. Fandt, at den foreslåede vurdering af Shetlands-kassen inden 2004 skal gælde alle lukkede områder. Danmarks Fiskeriforening fandt endvidere, at lukning af områder som led i nødforanstaltninger skulle ske på grundlag af indberetninger fra fiskerne.

Kontrolpolitik

Danmarks Fiskeriforening kunne generelt tilslutte sig forslaget vedr. kontrol og håndhævelse og efterlyste mere samarbejde mellem medlemslandene og Kommissionen for at afsløre ulovlige landinger. Specialarbejderforbundet i Danmark fandt behov for at fastsætte minimumskrav for den nationale kontrolindsats.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg (orientering) den 7. juni 2002, jf. aktuelt notat af 31. maj 2002. Der er senest fremsendt grundnotat af 25. juni 2002.

Ad b) Forslag til Rådets Forordning om en hasteforanstaltning til ophugning af fiskerfartøjer

Revideret genoptryk af grundnotat af 25. juni 2002. Ændringerne er markeret i marginen.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2002) 190 endelig udgave af 28. maj 2002 stillet forslag til Rådets forordning om en EF-hasteforanstaltning for ophugning af fiskerfartøjer. Forslaget er oversendt til Rådet den 7. juni 2002.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 36 og 37 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Der er ikke redegjort for nærheds- og proportionalitetsprincippet, idet ordningen er et led i gennemførelsen af EU's fælles fiskeripolitik.

Formål og indhold

Formålet med forslaget er at bistå medlemsstaterne med at opnå de yderligere reduktioner af fiskeriindsatsen, der vil følge af de flerårige forvaltningsplaner for perioden 2003-2006 som fastlagt i Kommissionens forslag til ny grundforordning. Foranstaltningen består af en midlertidig forhøjelse af ophugningspræmien for fiskerfartøjer, der er særlig berørt af flerårige forvaltningsplaner. Den gælder kun for medlemsstater, der både har opfyldt de samlede mål i de flerårige udviklingsplaner (FUP IV) og FUP IV-målene for de enkelte fartøjskategorier for deres flåde. Kun fartøjer, der er også er berettiget til ophugningspræmier i henhold til forordning (EF) nr. 2792/1999 (den almindelige ophugningsstøtte), og som har måttet reducere fiskeriindsatsen med mindst 25% som følge af en flerårig forvaltningsplan, er omfattet af forslaget.

Støtten for de berettigede fartøjer fastsættes på grundlag af de beløb, der omhandles i forordning (EF) nr. 2792/1999, forhøjet med 20%.

Forslaget fastlægger en procedure, hvorefter medlemslandene årligt kan ansøge om EU-midler til ordningen. Ved tildelingen af midler tages hensyn til de midler, der i forvejen er afsat til tilpasning af fiskeriindsats i medlemslandenes strukturprogrammer for fiskeriet 2000-2006.

Ifølge bilaget til forslaget skønnes det, at der skal anvendes i alt 272 mio. euro i perioden 2003-2007. Udgiften for 2003 er i bilaget beregnet til 32 mio. euro, som foreslås finansieret via budgettets fleksibilitetsinstrument. For de øvrige år bygger Kommissionen på en forventning om, at midlerne vil komme fra en omprogrammering af strukturmidlerne.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

Konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have lovgivningsmæssige konsekvenser. Udnyttelsen af forslagets muligheder for ekstraordinær ophugning forudsætter national medfinansiering.

Høring

I §5-udvalget tog Danmarks Fiskeriforening afstand fra Kommissionens beregninger af omkostningerne ved ophugningsforanstaltningerne og det deraf følgende skøn over behovet for flådereduktioner i de enkelte lande.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg (orientering) den 7. juni 2002, jf. aktuelt notat af 31. maj 2002. Der er senest fremsendt grundnotat af 25. juni 2002.

Ad c) Forslag til Rådets Forordning om ændring af Rådets forordning nr. 2792/1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet

Revideret genoptryk af grundnotat af 25. juni 2002. Ændringerne er markeret i marginen.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2002) 187 endelig udg. af 28. maj 2002 stillet forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning nr. 2792/1999 om de nærmere regler og betingelser for Fællesskabets strukturforanstaltninger for fiskeriet. Forslaget er oversendt til Rådet den 7. juni 2002.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 36 og 37 og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal efter høring af Europa-Parlamentet.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Der er ikke redegjort for nærheds- og proportionalitetsprincippet, idet forslaget er et led i gennemførelsen af EU's fælles fiskeripolitik.

Formål og indhold

Kommissionen har i forslag til ny grundforordning foreslået, at de flerårige udviklingsprogrammer (FUP) for fiskerflådernes kapacitet afskaffes. Nærværende forslag indeholder forslag til en række konsekvensændringer i forordning 2792/93 af bestemmelser med reference til ordningen for FUP samt af bestemmelser med reference til den nuværende grundforordning, forordning nr. 3760/92.

Derudover foreslås følgende ændringer:

- Afskaffelse af tilskud til etablering af blandede selskaber. Der er tale om en støtte, som ydes i forbindelse med udflagning af EU fartøjer til selskaber som etableres i 3. lande med deltagelse af partnere både fra EU og det pågældende 3. land. Formålet med støtten har været at reducere kapaciteten i EU's fiskerflåder og samtidig forøge forsyningerne af fisk til EU's marked.
- Støtten til ophugning bevares uændret. Muligheden for at anvende støtte til at overføre fartøjer til andre formål end fiskeri eller til eksport af fartøjer ud af EU afskaffes.
- Al støtte til bygning af nye fiskerfartøjer bortfalder.

- Støtte til modernisering af fiskerfartøjer bevares, men må ikke vedrøre fartøjets kapacitet udtrykt i tonnage eller motorkraft.
- Støtten til kystfiskeriet, som nu omfatter alle fartøjer under 12 m, ændres, så fartøjer med slæberedskaber udelukkes, og der stilles krav om, at denne støtte ikke må forøge fiskeriindsatsen.
- Loftet for socioøkonomisk støtte til omstilling nedsættes for fiskere, der optager aktiviteter uden for fiskeriet fra 50.000 euro til 20.000 euro. Hvis der er tale om et uddannelsesprojekt er loftet uændret. Der stilles krav om, at projektet reducerer fiskeriindsatsen.
- Støtten til oplægning af fiskerfartøjer ændres, så de tilladte perioder forlænges fra 2 til 3 på hinanden følgende måneder. Den samlede periode i tiden 2000-2006 er uændret 6 måneder. Hvis det pågældende fiskeri er omfattet af en flerårig forvaltningsplan som fastlagt i den nye grundforordning, foreslås det, at perioden skal kunne forlænges til 1 år. Når et fiskeri er omfattet af en flerårig forvaltningsplan, foreslås det endvidere, at der skal kunne ses væk fra de nuværende lofter for den samlede oplægningsstøtte (på 1 mill. euro eller 4% af et medlemslands støtteramme), men kun under forudsætning af, at der også gennemføres en ophugningsordning. Denne ophugningsordning skal reducere fiskeriindsatsen lige så meget, som det er formålet med forvaltningsplanen.
- Notifikationsproceduren vedrørende medlemslandenes gennemførelse af ordningerne forenkles.

Udtalelser

Europa-Parlamentets udtalelse foreligger endnu ikke.

Konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Der er igangsat et arbejde mellem Kommissionen og medlemslandene for at vurdere de samfundsøkonomiske konsekvenser af reformforslagene.

Høring

I §5-udvalget kunne Danmarks Fiskeriforening støtte forslaget om bortfald af offentlige tilskud, så længe det gælder for alle medlemslande i EU.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har været forelagt Folketingets Europaudvalg (orientering) den 7. juni 2002, jf. aktuelt notat af 31. maj 2002. Der er senest fremsendt grundnotat af 25. juni 2002.

3. BSE

KOM dok. foreligger ikke

Nyt notat

Baggrund

På mødet d. 23.-24. september 2002 i Rådet (landbrug og fiskeri) forventes Kommissionen at give en mundtlig status over BSE foranstaltningerne, således som det er sket på tidligere rådsmøder.

Kommissionen forventes bl.a. at redegøre for udviklingen i antallet af positive BSE fund ved test af slagtedyrl i medlemslandene. Kommissionen vil eventuelt også kommentere medlemslandenes forpligtigelse til konstruktion af specificeret risikomateriale (SRM) fra slagtinger af kvæg, får og geder. Kapaciteten til forbrænding af SRM mel er i de fleste medlemslandene ikke stor nok til at kunne følge med tilgangen af SRM.

Konsekvenser

Statusdrøftelsen om BSE har ingen lovgivningsmæssige, samfundsøkonomiske eller statsfinansielle konsekvenser.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

BSE-sagen som sådan har været forelagt Folketingets Europaudvalg (forhandlingsoplæg) den 1. december 2000, (orientering) den 26. januar 2001 samt (forhandlingsoplæg) den 23. februar 2001, jf. aktuelt notat af 30. november 2000, 18. januar 2001, 1. februar 2001 samt supplerende aktuelt notat af 19. februar 2001 (oksekødspakken). Orienterende notat om udfaldet af mødet i Forvaltningskomitéen for Oksekød den 12. december 2000 er fremsendt den 15. december 2000. Orienterende notat om udfaldet af mødet i Den Stående Veterinærkomité den 7. februar 2001 er fremsendt til Folketingets Europaudvalg den 14. februar 2001. Sagen har desuden været forelagt Folketingets Europaudvalg (orientering) den 20. marts, den 20. april, den 18. maj, den 15. juni 2001, den 20. juli 2001, 19. oktober 2001, 16. november 2001, 14. december 2001 og 19. april 2002 jf. aktuelt notat af henholdsvis 8. marts, 17. april, 10. maj, supplerende aktuelt notat af 17. maj (oksekødspakken), aktuelt notat af 8. juni 2001, 12. juli 2001, 12. oktober 2001, 9. november 2001, 6. december 2001 og 11. april. Senest har sagen været forelagt Folketingets Europaudvalg (orientering) den 21. juni 2002, jf. aktuelt notat af 13. juni 2002.

4. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets Forordning om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer

KOM dok. (2001) 425

Revideret genoptryk af aktuelt notat af 12. oktober 2001. Ændringerne er markeret i marginen.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2001) 425 af 25. juli 2001 fremsat forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om genetisk modificerede fødevarer og foderstoffer. Forslaget er oversendt til Rådet den 30. juli 2001.

Forslaget er fremsat med hjemmel i Traktatens artikel 37, 95 og 152, stk. 4, litra b, og skal behandles efter proceduren for fælles beslutningstagning i artikel 251.

Forslagets fremsættelse skal ses i sammenhæng med KOM (2001) 182 af 25. juli 2001 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om sporbarhed og mærkning af genetisk modificerede organismer og sporbarhed af fødevarer og foder fremstillet af genetisk modificerede organismer og om ændring af direktiv 2001/18/EF. Kommissionen ser vedtagelse af de to forslag som et skridt på vejen til at få ophævet moratoriet for markedsføring af GMO i EU.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Forslaget støtter ønsket om en forbedret og sammenhængende politik fra jord til bord, som blev udtrykt i Kommissionens "Hvidbog om fødevareresikkerhed".

Der skal sikres et højt beskyttelsesniveau for menneskers liv og sundhed ved gennemførelsen af Fællesskabets politikker, og dette nødvendiggør, at produkterne sikkerhedsvurderes før markedsføring. Sådanne procedurer kan være forskellige i medlemsstaterne, og herved udgøre hindringer for genetisk modificerede fødevarer og foderstoffers frie bevægelighed i det indre marked. Fra dansk side skønnes en harmoniseret og horisontal lovgivning at være i overensstemmelse med nærheds- og proportionalitetsprincippet

Formål og indhold

Med forslaget justeres de gældende regler for markedsføring og mærkning af GMO-fødevarer, og der indføres tilsvarende regler for GMO-foder. Det vil herefter være forbudt at markedsføre såvel GMO baserede fødevarer som foder i EU, medmindre der foreligger en markedsføringstilladelse.

Forordningens anvendelsesområde foreslås at vedrøre fødevarer og fødevareingredienser, som i sig selv er, som indeholder eller som er fremstillet af en GMO, inklusive GMO-baserede tilsætningsstoffer og aromaer, som i øvrigt er godkendt i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen til denne brug. Vedrørende foder omfattes GMO'er til foderbrug samt foderstoffer, der består af, in-

deholder eller er fremstillet af GMO'er, inklusiv tilsætningsstoffer til foder, der er fremstillet af GMO, og som er godkendt i overensstemmelse med fællesskabslovgivningen. Forslaget omfatter ikke dyrkning af GMO'er, som reguleres i udsætningsdirektivet (direktiv 2001/18/EF). En ansøgning om anvendelse som fødevarer eller foder vil dog samtidig blive behandlet som en ansøgning om markedsføring til disse formål efter udsætningsdirektivet.

Som en undtagelse til ovennævnte krav om markedsføringstilladelse giver forordningen mulighed for, at produkter med en utilsigtet tilstedeværelse på op til 1 pct. af GMO'er må anvendes, såfremt det i henhold til en videnskabelig undersøgelse i EU-systemet er vurderet, at den pågældende GMO ikke udgør en risiko for sundheden eller miljøet. Denne tærskelværdi kan reduceres i komitéprocedure.

Forudsætningen for at opnå markedsføringstilladelse er, at produkterne ikke udgør en sundhedsrisiko for mennesker og dyr eller en miljørisiko, at de ikke vildleder forbruger/bruger, at de ikke afviger fra det sammenlignelige produkt i en grad, som gør det ernæringsmæssigt ufordelagtigt, og at foderstoffer ikke skader forbruger ved at ændre de særlige kendetegn for animalske produkter.

For at opnå tilladelse til markedsføring skal en ansøgning indsendes til den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet. Det er nærmere beskrevet, hvilke oplysninger ansøgningen skal indeholde for at opnå en endelig godkendelse til markedsføring inden for fællesskabet. De foreskrevne krav til oplysninger bygger på en forudsætning om, at alle nødvendige godkendelser for markedsføringen, herunder miljømæssig godkendelse, skal kunne opnås i samme ansøgning. I så fald skal ansøger for produkter, som er eller indeholder genetisk modificerede organismer, fremlægge en komplet teknisk dokumentation, konklusion om risikovurderingen, samt en overvågningsplan for de miljømæssige konsekvenser af anvendelsen svarende til kravene herom i direktiv 2001/18/EF (udsætningsdirektivet).

Den Europæiske Fødevarsikkerhedsautoritet skal foretage den videnskabelige risikovurdering af ansøgningen (eller eventuelt anmode en national kompetent myndighed om at foretage sikkerheds-vurderingen for henholdsvis fødevarer/foderet eller anmode de nationale myndigheder jf. udsætningsdirektivet art. 4, om at udføre miljørisikovurderingen), og afgive en udtalelse – som hovedregel inden seks måneder – herom til Kommissionen, medlemsstaterne og ansøgeren. Autoriteten offentliggør udtalelsen, og enhver kan herefter kommentere den inden for 30 dage.

Kommissionen skal fremsætte et forslag til beslutning inden for tre måneder. Endelig afgørelse træffes herefter i en forskriftskomitéprocedure. En eventuel godkendelse vil blive udstedt for en periode på 10 år. Et år inden udløbet af denne periode skal der ansøges om fornyelse af godkendelsen. Kan der ikke træffes afgørelse inden periodens udløb, forlænges godkendelsen automatisk, indtil Kommissionen træffer en afgørelse, såfremt den manglende beslutning skyldes forhold, som ikke kan tilskrives indehaveren af tilladelsen.

Vedrørende mærkning foreslås, at produkter, der består af, indeholder eller er fremstillet af GMO, skal mærkes med oplysninger om anvendelsen af de genetisk modificerede organismer. For så vidt angår fødevarer ophæves herved den gældende undtagelse for produkter fremstillet af GMO, hvor modifikationen ikke kan måles analytisk. Derimod er animalske produkter fra dyr, der er fodret med GMO-foder, ikke omfattet.

Såvel fødevarer som foder, der utilsigtet indeholder GMO under en grænseværdi, som fastlægges i komitéprocedure, skal ikke mærkes. Aktørerne skal kunne dokumentere over for myndighederne, at de fornødne foranstaltninger er truffet for at undgå tilstedeværelsen. Det foreslås, at det nye udsætningsdirektiv (2001/18/EF) ændres tilsvarende for produkter, der skal anvendes som fødevarer eller foder.

Et genmodificeret produkt, der afviger væsentligt fra det tilsvarende konventionelle med hensyn til sammensætning, ernæringsværdi, anvendelsesområde eller indflydelse på sundhedstilstanden, eller som kan give anledning til etiske eller religiøse betænkeligheder, skal mærkes med en beskrivelse af afvigelse.

Vedrørende de ved ansøgning fremlagte data foreslås, at myndighederne i 10 år ikke må anvende disse evalueringdata til fordel for anden ansøger, medmindre den anden ansøger har opnået aftale herom.

Kommissionens Fælles Forskningscenter ISPRA udpeges som referencelaboratorium, som skal modtage og opbevare kontrolprøver samt teste og validere analysemetoder for produkter, som ønskes markedsført i Fællesskabet. Opgaven tænkes løst i samarbejde med et netværk af nationale referencelaboratorier.

Forslaget indeholder en beskyttelsesklause, omhandlende både miljø og sundhed, hvorefter en medlemsstat skal notificere Kommissionen, såfremt den får oplysninger om, at et allerede godkendt produkt kan indebære en risiko. Kommissionen kan på denne baggrund, eller efter eget skøn, gribe ind over for produktet. Medlemsstaterne kan indbringe en afgørelse om et indgreb for Rådet, som med kvalificeret flertal kan træffe anden afgørelse.

Udtalelser

Europa-Parlamentet behandlede den 3. juli 2002 Kommissionens forslag og vedtog 110 ændringsforslag. Af hovedpunkterne kan nævnes:

Parlamentet ønsker

- at det bliver præciseret, at der ved gennemførelsen af forordningen skal tages hensyn til forsigtighedsprincippet,
- ikke regler, som tillader utilsigtet eller teknisk uundgåelig iblanding af ikke-godkendte GMO'er, der kun er risikovurderet,

- generelt større åbenhed i ansøgnings- og godkendelsesproceduren. Der ønskes ligeledes opstramninger vedrørende bl.a. tidsfrister og inddragelse af medlemsstaternes kompetente myndigheder,
- at det tydeliggøres i forslaget, at de krav, der følger af direktiver, forordninger m.v. om evaluering og godkendelse af fødevarer, foderstoffer og råvarer til fremstilling heraf, er de samme som for varer der importeres til Den Europæiske Union, og
- at medlemsstaterne skal have mulighed for i en afgrænset periode at indskrænke eller forbyde brugen af fødevarer eller foderstoffer, såfremt der er en begrundet formodning om, at anvendelsen af varen er til fare for menneskers eller dyrs sundhed eller for miljøet.

Gældende dansk ret

Markedsføring af nye levnedsmidler er reguleret af Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 258/97 af 27. januar 1997 om nye levnedsmidler og nye levnedsmiddelingredienser.

For så vidt angår levende formeringsdygtigt materiale i foder, er området, når det gælder den miljømæssige vurdering, reguleret i Miljø- og Energiministeriets bekendtgørelse nr. 1098 af 11. december 1992 om godkendelse af forsøgsudsætning og markedsføring af genetisk modificerede organismer. Herudover er der p.t. ingen national regulering, for så vidt angår indhold af GMO i foder, udover foderstoflovgivningens generelle regler om, at foderstoffer skal være af god handelsmæssig kvalitet og ikke ved hensigtsmæssig anvendelse må udgøre nogen fare for dyrs og menneskers sundhed.

Konsekvenser

Forslaget vil forbedre forbrugerinformation og hæve beskyttelsesniveauet i Danmark i kraft af styrkelse af bestemmelser om mærkning af fødevarer og indførelse af krav om forhåndsgodkendelse og mærkning på foderstofområdet.

På fødevareområdet vil en vedtagelse af forslaget hverken medføre lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

For så vidt angår foder, skønnes en vedtagelse af forslaget ikke at medføre behov for ny lovgivning, men der vil blive behov for tilpasninger på bekendtgørelsesniveau.

Det vurderes, at forslaget vil have erhvervsøkonomiske konsekvenser, men disse skal vurderes nærmere.

Høring

Forslaget har været forelagt §2-udvalget (landbrug) og Det Rådgivende Fødevareudvalg samt en bred kreds af organisationer i henhold til fødevarelovens § 6, stk. 1. Høringen har givet anledning til følgende høringssvar:

Landbrugsraadet, som svarer på vegne af Landboforeningerne, Dansk Familielandbrug, Danske Slagterier, Mejeriforeningen, Kødbranchens Fællesråd, Fjerkræraadet og Dansk Erhvervsgartnerforening, finder det positivt, at der etableres gennemsigtige og harmoniserede regler for risikovurdering af GMO'er. Desuden støtter man, at denne opgave lægges hos den kommende Fødevareautoritet. Man kan acceptere de foreslåede mærkningsregler, hvor animalske produkter udelades fra mærkningskravet. Man påpeger dog, at det kan være vanskeligt at efterleve kravene om angivelse af den unikke kode, når der endnu ikke er etableret et regelsæt til sikring af produkternes sporbarhed.

Danske Slagterier har herudover fremsendt et selvstændigt høringssvar på vegne af forædlingsvirksomhederne. DS oplyser, at for visse ingredienser kan det blive meget svært at skaffe den fornødne dokumentation hertil kommer, at der er stor usikkerhed om, hvor meget dokumentation der kræves. DS foreslår, at det er tilstrækkeligt, at en fødevarereproducent har dokumentation et led tilbage. DS ønsker klare regler for, hvornår overskridelser af en fastsat grænseværdi fører til sanktioner overfor de pågældende virksomheder. Endvidere efterlyses en afklaring af, hvordan man skal deklarere de ingredienser, hvor det ikke er muligt at indhente den fornødne vished om, hvorvidt der er tale om GMO'er. DS anbefaler afslutningsvis, at forordningen følges op af en fyldestgørende vejledning.

Landsforeningen Økologisk Jordbrug er grundlæggende imod tilladelse til salg af genmodificerede fødevarer eller udsætning af GMO'er i naturen. Med det udgangspunkt finder foreningen det dog positivt, at der nu tages initiativ til en gennemgribende mærkningsordning, dog bør de foreslåede mærkningsbestemmelser udvides til også at omfatte de tilfælde, hvor GMO har været brugt direkte i fremstillingen - uden at være til stede i slutproduktet (f.eks. osteløbe og GMO-foder). Foreningen finder det positivt, at offentligheden inddrages i godkendelsesproceduren. I den forbindelse bør der arbejdes for, at etiske kriterier får en reel indflydelse.

Forbrugerrådet finder det positivt, at godkendelsen af GMO'er tidsbegrænses. Samtidig er det imidlertid en forudsætning, at man tager godkendelsen op til fornyet revision efter periodens udløb, og at tilladelsen ikke blot forlænges, indtil der træffes beslutning om eventuel ophævelse. Rådet er af den opfattelse, at tidsgrænsen på 10 år er for lang i betragtning af, hvor hurtigt teknologien udvikler sig, og foretrækker derfor en femårig tilladelse. Rådet finder det positivt, at der med forslaget kræves mærkning af fødevarer og foder, som er fremstillet ved hjælp af GMO. For at forbrugeren får et reelt valg i indkøbssituationen understreges det, at mærkningen skal være tydelig og letlæselig. Man foreslår derfor, at der indføres en obligatorisk mærkning på "forsiden" af produkterne med et genkendeligt symbol, som kan anvendes på tværs af varegrupper og producenter. Denne mærkning skal supplere de uddybende oplysninger i varedeklarationen. Rådet mener, at grænseværdien gældende for utilsigtet tilstedeværelse af godkendte GMO'er skal nedsættes fra 1 pct. Det foreslås, at denne værdi nedsættes i takt med, at de tilgængelige analysemetoder videreudvikles. Herudover bør grænseværdien for ikke-godkendte GMO'er (men som er sikkerhedsvurderede), være detektionsgrænsen, idet der skal være forskel på om en GMO er godkendt eller kun sikkerhedsvurderet. Rådet finder det i øvrigt uacceptabelt, at det foreslås, at en videnskabelig vurdering kan stå alene, idet man herved forbigår hele risikohåndteringsfasen. Endvidere mener rådet, at mærkningskravet bør udvides

til også at omfatte animalske produkter som kød, mælk og æg, hvor dyrene har fået GMO-foder. Endelig fremføres, at tekniske hjælpestoffer, herunder enzymer, fremstillet ved hjælp af genteknik bør omfattes af forslaget.

Fødevareindustrien støtter en centraliseret godkendelsesprocedure under den kommende Fødevareautoritet. Man er af den opfattelse, at det foreslåede mærkningsprincip er problematisk at håndtere i praksis, da det vil stille store krav til sporbarhed i hele produktionskæden. Man er nervøs for, at det vil være vanskeligt at indhente fyldestgørende dokumentation fra de første led i produktionskæden, hvilket pålægger især importøren af produkter fra tredjelande en betydelig ansvarsbyrde. Desuden frygter man, at der i situationer, hvor der ikke kan påvises genmodificeret materiale eller protein stammende fra genmodifikationen i et produkt, vil ske svindel med handelsdokumenterne for produktet. Det anføres, at princippet om teknologimærkning ikke gennemføres konsekvent, idet animalske produkter er undtaget fra mærkningskravet. På den anden side vurderer FI, at en konsekvent teknologimærkning vil medføre, at hovedparten af alle fødevarer skal mærkes, og dermed er fravalg ikke længere en reel mulighed for forbrugeren. For så vidt angår fastsættelse af grænseværdi for utilsigtet iblanding er det vigtigt, at den fastsættes ud fra praktiske erfaringer hos aktørerne i fødevarerekæden, og at der sker en løbende justering. FI opfordrer til, at der arbejdes for internationale standarder for godkendelse af GMO, at der her trækkes paralleller fra de erfaringer, der er gjort med ækvivalensaftaler på det veterinære område.

DAKOFO hilser umiddelbart forslaget velkomment. Imidlertid henvises der samtidig til Den Videnskabelige Komité's konklusion, hvorefter det kan blive nødvendigt at revidere en eventuel grænseværdi på 1 pct. i takt med stigningen i produktionen af genmodificerede afgrøder. Derudover er organisationen i tvivl om nytteværdien af at anføre "den genetiske proces" i forbindelse med import af levende GMO-produkter (f.eks. sojabønner og majs), der er bestemt til forarbejdning. Tilsvarende findes den foreslåede mærkning med en særlig kode uden værdi for den endelige forbruger, idet det må forventes, at adskillige koder må påføres hvert enkelt ledsagedokument, da der er i løbet af leveringsprocessen formentlig vil finde flere sammenblandinger af partier sted. Organisationen foreslår, at der arbejdes for en enklere løsning ved f.eks. en éngangskontrol/registrering i importhavnene. Endelig efterspørges en afklaring af analyse- og kontrolproblematikken.

De Samvirkende Købmænd er tilfredse med, at mærkningskravet udvides, så en fødevare skal mærkes uanset, om der kan påvises genetisk materiale eller protein stammende fra genmodifikationen. Man mener, at den nuværende grænseværdi, som tillader 1 pct. utilsigtet iblanding af genmodificeret materiale skal bibeholdes og udvides til at omfatte genmodificeret materiale, der endnu ikke er godkendt i EU. Desuden efterlyses klarhed om, hvorvidt mærkningskravene for uemballerede fødevarer også gælder for restaurationer og tilsvarende steder, eller om dette udelukkende er møntet på detailhandlen.

FDB tilslutter sig etableringen af et referencelaboratorium på fællesskabsplan. Man støtter endvidere de foreslåede mærkningsregler for fødevarer, herunder udvidelsen af den eksisterende grænseværdi til også at gælde GMO'er, som er godkendt i tredjelande, men ikke i EU.

Foreningen af Bioteknologiske Industrier i Danmark går ind for den foreslåede fællesskabsprocedure for vurdering, godkendelse og overvågning af fødevarer og foder indeholdende eller fremstillet ud fra GMO'er. Man er dog af den opfattelse, at forslaget krav om korrekt mærkning risikerer at pålægge industrien et omkostningstungt og bureaukratisk system, der kan være svært at leve op til i praksis. Det påpeges, at det ikke er klart om enzymer til foder er omfattet af forordningen eller ej. Man foreslår derfor, at forslaget gøres tydeligere på dette punkt.

Biodynamisk Forbrugersammenslutning er modstandere af en yderligere forurening af fødevarer og foder med GMO'er.

Økonomaforeningen støtter fastlæggelsen af en central godkendelsesprocedure for fødevarer indeholdende eller fremstillet af GMO'er og støtter forslaget om et centralt register indeholdende data om alle godkendte GMO'er, hvor offentligheden har adgang til de data, som ikke er fortrolige. Man mener dog for at registret er anvendeligt og troværdigt, at det skal afklares, hvornår data er fortrolige, samt hvem der afgør dette. Man finder, at der i forordningen lægges op til en for omfattende godkendelse. Det er foreningens holdning, at godkendelser bør gives til et specifikt anvendelsesområde, der er defineret af ansøgeren. Det fremføres, at Fødevarerautoriteten i samarbejde med referencelaboratoriet bør vurdere en forlængelse af godkendelsen ud fra den viden, som er tilført efter 10 års godkendelse. Derfor kan man ikke tilslutte sig forslaget om automatisk godkendelse.

Bryggeriforeningen/Danske Læskedrik Fabrikanten finder det positivt, at der med forslaget fremsættes harmoniserede procedurer for vurdering og godkendelse af GMO i fødevarer og foder. Man støtter, at risikovurderinger skal foregå under Fødevarerautoritetens ansvar, og at godkendelser skal ske centralt og kan omfatte såvel udsætning af en GMO i miljøet samt senere anvendelse af den pågældende GMO i fødevarer. De påpeger, at et effektivt sporingssystem i den samlede produktionskæde er forudsætningen for overholdelse af forslagets mærkningsprincip. Man finder umiddelbart, at det bliver vanskeligt at gennemføre et sådant sporingssystem i praksis, især ved importvarer fra tredjelande, og vil kommentere dette forhold nærmere, når det kommende direktiv om sporbarhed foreligger. Desuden fremføres, at forslagets teknologimærkningsregler er ulogiske, idet produkter fra dyr, fodret med GMO-foder ikke skal mærkes, mens højt raffinerede produkter, som f.eks. sukker fra en GMO-plante, skal mærkes. Bryggeriforeningen/Danske Læskedrik Fabrikanten finder det tilfredsstillende, at der accepteres et vist indhold af genmodificeret materiale, der er utilsigtet til stede. Imidlertid bør det i forslaget præciseres, at 1 pct. grænsen ikke kun gælder for GMO'er, der er vurderet af og godkendt efter fællesskabslovgivningen, men også for GMO'er, som ikke er blevet godkendt i henhold til fællesskabslovgivningen.

KAD kan ikke støtte en centraliseret godkendelsesprocedure eller et fælles referencelaboratorium. Man foretrækker en godkendelsesperiode på 3 til 5 år frem for 10 år og kan ikke acceptere en automatisk forlængelse af en godkendelse, indtil den er revurderet. KAD er af den opfattelse, at alle fødevarer, som indeholder eller er fremstillet af GMO, skal mærkes. Af denne årsag støtter man ikke den eksisterende grænseværdi og kan ikke acceptere en udvidelse af grænseværdien til også at omfatte GMO'er, der er godkendt i tredjelande, men ikke i EU.

SID ønsker en så lav grænseværdi som mulig, hvilket vil sige under detektionsgrænsen. Desuden finder forbundet, at godkendelsesperioden bør ændres fra 10 til 5 år, og denne periode kan ikke automatisk forlænges. Forbundet lægger vægt på at det sikres, at der ikke er nogen som helst risiko for mennesker eller dyr ved indtagelse af fødevarer eller foder, der er fremstillet ved hjælp af GMO. Endelig støtter forbundet, at animalske produkter fra dyr opfodret med GMO-foder, omfattes af mærkningskravet.

Arbejderbevægelsens Erhvervsråd støtter forslaget og mener i øvrigt, at Den Europæiske Fødevarerautoritet bør vurdere risikoen i forbindelse med fremstillingsprocessen både for mennesker og miljø.

NOAH finder det positivt, at den forenkede godkendelsesprocedure afskaffes med det nuværende forslag. Man støtter, at et mærkningskrav ikke alene udløses som følge af tilstedeværelsen af genetisk materiale eller protein stammende fra genmodifikationen, men er af den opfattelse, at mærkningskravet også skal omfatte animalske produkter og enzymer fremstillet vha. genteknik. Det påpeges desuden, at der bør være krav i forslaget om, at mærkningen skal være tydelig, informativ og letlæselig. Det kritiseres, at der uden videre accepteres en grænseværdi på 1 pct., da man er af den opfattelse, at grænseværdien skal nedsættes til 0,1 pct. Desuden skal såsæd og frø holdes fuldstændigt fri for genmodificeret materiale. NOAH går ind for tidsbegrænsede godkendelser af GMO til brug for fødevarer og mener, at disse bør have en udstrækning på 5 år.

Sagen har på ny været drøftet i §2-udvalget (landbrug) den 12. september 2002, hvor Landbrugsraadet har understreget, at der længe har været behov for handling på området. Landbrugsraadet har oplyst, at man kan støtte Europa-Parlamentets udtalelse i forhold til, at der ikke skal ske mærkning af animalske produkter. Landbrugsraadet har endvidere fremhævet, at en grænseværdi på 1% vedr. utilsigtet iblanding af ikke godkendte GMO'er er den mest realistiske grænseværdi.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Europaudvalg

Der er fremsendt grundnotat af 22. august 2001 til Folketingets Europaudvalg. Sagen har tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg (orientering) den 21. september 2001 i forbindelse med forelæggelse af rådsmøde (indre marked) den 27. september 2001, jf. aktuelt notat af 13. september 2001 samt den 19. oktober 2001 (orientering) i forbindelse med forelæggelse af rådsmøde (landbrug) den 23. oktober 2001, jf. aktuelt notat af 12. oktober 2001.

5. Midtvejsevalueringen

- Markafgrøder

KOM dok. (2002) 394

Revideret genoptryk af grundnotat af 3. september 2002. Ændringerne er markeret i marginen.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2002) 394 af 10. juli 2002 fremsendt meddelelse fra Kommissionen til Rådet og Europa-Parlamentet om midtvejsevalueringen af den fælles landbrugspolitik. Meddelelsen er oversendt til Rådet den 10. juli 2002.

Det Europæiske Råd traf med Agenda 2000 i Berlin den 24.-26. marts 1999 beslutning om den finansielle ramme samt om en reform af den fælles landbrugspolitik for perioden 2000-2006, idet Kommissionen samtidig blev anmodet om at udarbejde en midtvejsevaluering i 2002. Midtvejsevalueringen indeholder en række oplæg til den fremtidige landbrugspolitik. Egentlige forslag i form af juridiske tekster forventes ikke fremsat før senere på året.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Der er ikke nærmere redegjort for nærheds- og proportionalitetsprincippet, da der ikke er tale om stillingtagen til egentlige forslag i form af juridiske tekster og da midtvejsevalueringen er et led i den løbende vurdering og opfølgning på den fælles landbrugspolitik.

Formål og indhold

Kommissionen blev i forbindelse med aftalen om Agenda 2000 anmodet om at udarbejde en midtvejsevaluering i 2002/03, som skulle belyse udviklingen og eventuelt komme med passende forslag vedr. korn og oliefrø og budgettet, samt en rapport om fremtiden for mælkekvotesystemet med henblik på at lade den nuværende kvoteordning udløbe efter 2006.

Formålet med Agenda 2000 på landbrugsområdet var at sikre øget markedsorientering, øget konkurrenceevne, fødevarer sikkerhed, fødevarer kvalitet, stabile indkomster, miljøintegration, udvikling af landdistrikterne, forenkling og subsidiaritet. Kommissionen finder, at EU med midtvejsevalueringen gives mulighed for at tilpasse politikken således at målsætningerne i større grad opfyldes. Samtidig indarbejdes interne og eksterne mål for bæredygtighed (her tænkes på såvel Bæredygtighedsstrategien aftalt på Det Europæiske Råd i Gøteborg i 2001, samt det forestående Verdenstopmøde i Johannesburg om bæredygtig udvikling).

Kommissionen finder, at der er behov for en række tilpasninger for at leve op til målsætningerne i Agenda 2000 og sikre en Bæredygtig udvikling af landbruget og landdistrikterne. Hovedtrækkene i tilpasningerne er:

- Markedsordningerne skal tilpasses således, at intervention (opkøb af produkter under en garanteret mindstepris) kun udgør et sikkerhedsnet.
- Den direkte støtte skal ikke være afgørende for producenternes produktionsbeslutninger.
- Fødevarer sikkerhed skal fuldt ud integreres gennem cross-compliance.
- Støtte og stabilitet af landbrugets indkomster er en basal målsætning. Direkte støtte skal fortsat støtte en rimelig levestandard i landområder.
- Der skal være mere målrettet støtte til den traditionelle landbrugsproduktion og produktion med høj naturværdi.
- Der er behov for en yderligere indsats i forhold til miljø, reduktion af det negative pres fra støttesystemerne, og dyrevelfærd skal fuldt ud integreres.
- Der skal opnås en bedre balance mellem de to søjler (markedspolitikken og landdistriktspolitikken) gennem en øget vægt på landdistriktspolitikken m.h.p. at opfylde samfundets forventninger om "at få noget for pengene", en socialt mere acceptabel fordeling af støtten og forbedre samhørigheden/kohæsionen. Endvidere skal der indarbejdes nye/udvidede indsatsområder i landdistriktspolitikken.
- Budgetstabilitet må og skal fortsat være en grundforudsætning i implementeringen.
- Endelig er der behov for yderligere reformtiltag for at opnå en mere enkel lovgivning/implementering. Ligesom det er nødvendigt at klargøre, hvad der skal besluttes på europæisk niveau, og hvad der kan besluttes på medlemsstatsniveau.

Baggrunden for, at Kommissionen finder behov for disse tilpasninger, skal findes i den nuværende situation samt den hidtidige og forventede fremtidige udvikling, som beskrives i det følgende:

Markedsudsigterne, stabilisering og forbedring af markedsordningerne

Korn

Ved Agenda 2000 er der blevet gennemført et prisfald på 15 pct., fordelt på to gange 7,5 pct. i markedsårene 2000/01 og 2001/02. De månedlige tillæg til interventionsprisen blev opretholdt. EU er en af de største forbrugere og eksportører af korn, og det anses derfor for vigtigt, at de interne priser stort set er på linie med verdensmarkedspriserne for at undgå afhængighed af eksportstøtte. Samtidig skal intervention alene udgøre et reelt sikkerhedsnet.

Kommissionen foreslår derfor en generel nedsættelse af interventionsprisen med 5 pct. fra 2004/05 kompenseret som i Agenda 2000, hvilket svarer til ca. halvdelen (herved opnås en samlet reduktion på 20 pct. som oprindeligt foreslået af Kommissionen i Agenda 2000). Endvidere foreslår Kommissionen at overveje at fjerne de månedlige tillæg til interventionsprisen. Dette vil forenkle forvaltningen af markedet og medvirke til at forbedre markedsstrømmen over året.

Grænsebeskyttelse for korn og ris

Det er Kommissionens vurdering, at den nuværende importordning for korn og ris har vist sig at medføre problemer i relation til den praktiske anvendelse af systemet. Kommissionen har derfor til

hensigt at forhandle sig frem til en ændring og forenkling af EU's beskyttelse af de ydre grænser for import af korn og ris.

Rug

For rug foreslås interventionsordningen afskaffet (svarende til hvad der allerede i dag gælder for havre). Baggrunden er ubalancen i rugsektoren, herunder de store lagre, som i henhold til Kommissionens markedsudsigter frem til 2009 forventes at stige voldsomt uden ændringer i EU-politikken.

Durumhvede

Revisionsretten har påpeget, at der finder en overkompensation sted, ligesom der er visse problemer i forhold til kvaliteten af durumhvede. Kommissionen foreslår derfor over en 3-årig periode at reducere den nuværende specifikke støtte til durumhvede fra 344,50 €/ha i traditionelle produktionsregioner til 250 €/ha. Endvidere foreslås det helt at fjerne den særlige støtte, som efter de nuværende regler ydes til andre regioner med en veletableret produktion af durum hvede på 138,90 €/ha.

For at fremme kvaliteten af durum foreslås det fra første reform-år at indføre en ny særlig højkvalitetspræmie på 15 €/t durumhvede, som sælges til forarbejdningsindustrien inden for en kontrakt med specifikke kvalitetskriterier. Minimumskravene til kvaliteten skal fastsættes på EU-niveau. Denne kvalitetspræmie skal ikke inkluderes i den afkoblede støtte.

Oliefrø

Ved Agenda 2000 blev støtten til oliefrø nedsat gradvist, således at den fra 2002/03 svarer til hektarstøtten for korn dvs. 63 €/t. Det er Kommissionens vurdering, at der ikke er behov for ændringer i denne støtte p.t., men man vil fortsat følge markedsudviklingen tæt.

Proteinafgrøder

Kommissionen foreslår, at det hidtidige tillæg til hektarstøtten til proteinafgrøder (bønner, lupiner mm) på 9,5 €/t afløses af et separat tillæg på 55,57 €/ha. Dette tillæg skal ikke indgå i den afkoblede støtte, men skal ydes som en særskilt støtte til den enkelte produktion.

Ris

For at stabilisere rismarkedet i lyset af udsigterne på lang sigt og implementeringen af "Everything But Arms"-initiativet foreslår Kommissionen en 50 pct.'s reduktion i interventionsprisen til en "basispris" på 150 €/t for 2004/05. Der foreslås indført et system med privat oplagring, som udløses, når markedsprisen falder under basisprisen, samt intervention i form af et sikkerhedsnet, hvis prisen falder til 120 €/t. Prisreduktionen vil blive kompenseret med 88 pct. Dette fører til en kompensation på 177 €/t inkl. den eksisterende betaling på 52 €/t. Af de 177 €/t vil de 102 € gange referenceudbyttet blive udbetalt i form af direkte støtte pr. bedrift, mens de resterende 75 € skal være en specifik støtte til de traditionelle produktionsområder. Garantiarealet vil blive reduceret til niveauet for dyrkede arealer i gennemsnittet for årene 1999-2001 eller det nuværende garantiareal – idet det laveste finder anvendelse.

Kommissionen har i et selvstændigt arbejdsdokument SEK(2002)788 af 10. juli 2002 analyseret situationen i rissektoren.

Tørret foder

Der ydes efter de gældende regler en fast støtte til tørret foder på 68,83 € pr. ton til kunsttørret foder til en maksimal samlet produktionsmængde på 4.412.400 t. (Danmarks maksimale garantimængde er på 334.000 t.) Til solttørret foder ydes en fast støtte på 38,64 € pr. ton til en maksimal samlet produktionsmængde på 443.500 t. Støtten er ydet til forarbejdningsvirksomhederne.

Der har været rejst kritik af ordningen på grund af energiforbruget (fossilt brændsel) ved kunsttørringen og anvendelsen af kunstvanding i nogle medlemsstater.

Kommissionen foreslår at erstatte den nuværende ordning med en indkomststøttekonvolut til landmænd på 160 mio. €. Konvolutten vil blive fordelt blandt medlemsstaterne i forhold til nationale garantimængder for henholdsvis kunst- og solttørret foder. Producenternes rettigheder skal beregnes på historisk baggrund af leverede mængder til industrien.

For at sikre en blid overgang for industrien vil der blive fastholdt en forenklet støtteordning for kunst- og solttørret foder med en reduceret støttesats på 33 €/t.

Nødder

Til erstatning for de nuværende foranstaltninger foreslås en "flat rate" betaling på 100 €/ha. Denne kan "toppes" op med 109 €/ha af medlemsstaterne. Det vil sige i alt maksimalt 209 €/ha. Det maksimale garantiareal vil blive 800.000 ha.

Kommissionen har i et selvstændigt arbejdsdokument SEK(2002)797 af 10. juli 2002 analyseret situationen i nøddesektoren.

Oksekød

I Agenda 2000 blev det besluttet af reducere oksekødsprisen med 20 pct., og intervention kan fra 1. juli 2002 kun ske i form af opkøb under sikkerhedsnettet på 1560 €/t.

Kommissionen konstaterer, at de nuværende markedsinstrumenter i oksekødsektoren har været tilstrækkelige til at klare kriserne som følge af både BSE og mund- og klovesyge. Markedet har siden været i bedring, og trods forventninger om en stigende produktion frem til 2004 forudses det, at lagrene vil være helt væk i 2005, hvor også eksporten har fundet sit normale niveau. Men præmie-systemet er temmelig kompliceret og giver incitamenter til intensiv produktion.

Kommissionen foreslår derfor en afkobling af støtten, som i dag ydes på basis af dyrene, og i stedet iværksætte en enkelt indkomststøtte baseret på historiske rettigheder. Dette vil sammen med cross

compliance betingelser reducere incitamentet til en intensiv produktion og skabe en mere balanceret markedssituation (jf. nedenfor om afkobling og cross compliance).

Oksekødssektoren er fortsat afhængig af eksportstøtte. Omkring en sjettedel af eksporten består af levende dyr, hvilket rejser bekymringer i forhold til dyrevelfærd; Kommissionen ønsker derfor at intensivere kontrollen og skærpe betingelserne for denne EU-støttede eksport af levende dyr.

Endelig påpeges det, at udviklingen i mælkesektoren også har stor indflydelse på oksekødssektoren, idet en væsentlig del (2/3-del) af oksekødsproduktionen hidrører fra malkekvægsracer.

Mælk- og mejeriprodukter

Kommissionen bemærker, at man i Agenda 2000 oprindeligt havde foreslået et prisfald på 15 pct. startende i 2000, som delvist skulle kompenseres, samt foreslået, at mælkekvoten blev forhøjet med 2 pct. Dette blev ændret af Rådet, således at prisfaldene først begynder i 2005/06 og kvoten øges med samlet 2,4 pct.

Der forventes et fortsat stigende forbrug af ost og surmælksprodukter, hvilket grundet kvotesystemet betyder, at mælken vil dirigeres væk fra bulkproduktionen af skummetmælkspulver og smør. Den subsidierede eksport forventes at falde ligesom støtten til internt forbrug og eksport vil mindskes. Mælkeprisen forventes at blive højere end det aftalte prisfald på 15 pct. i interventionsprisen.

I et selvstændigt arbejdsrapport SEK(2002)789 af 10. juli 2002 har Kommissionen redegjort for 4 forskellige optioner for fremtidens mælkepolitik. Disse optioner er a) en uændret politik, b) en gentagelse af Agenda 2000 inkl. prisfald, kvoteforhøjelse og kompensation, c) et system med a og c kvoter (hvor a-kvoten svarer til det støttede forbrug i EU, mens c-kvoten er en ubegrænset og ustøttet eksportkvote) og d) en fuld liberalisering.

Kommissionen påpeger, at den allerede vedtagne reform indebærer forbedringer i form af en forbedret markedssituation, lavere interventionslagre, lavere eksportstøtte og støtte til internt forbrug. Men som følge af den forsinkede implementering af reformen vil disse fordele først komme til udtryk i 2008 og de følgende år. Dette rejser spørgsmålet om prisfaldene (reformen) skal fremrykkes. Ligesom det kan overvejes at øge prisfaldet på smør (fedt-delen) og mindske det på mælkepulver (proteindelen). En sådan skævvridning af prisfaldene vil føre EU's priser for disse to dele tættere på verdensmarkedet.

På baggrund af optionsrapporten konkluderer Kommissionen, at analysen viser, at sektoren er i en positiv udvikling i.f.t. balance på markedet og producentpriser, men at sektoren grundet kvoterne ikke vil kunne fordel af den stigende efterspørgsel på verdensmarkedet. Tab af eksportmuligheder kunne omvendt undgås under en mere liberal ordning.

Afkoblet støtte

Gennem såvel 92- som 99-reformen har der været et skifte i støtten i retning af en delvis afkoblet støtte, hvilket ifølge Kommissionen har medført større markedsorientering, stabilisering af indkomsten i landbruget og reduktion af de negative miljøpåvirkninger. Disse positive elementer kommer imidlertid kun til fuldt udtryk ved en reel afkobling. Kommissionen afviser en ensartet arealpræmie, idet man herved vil blande målet om afkobling med indkomstfordeling. I stedet foreslår Kommissionen at indføre en samlet afkoblet indkomststøttepræmie pr. bedrift. Bedriftsstøtten skal beregnes ud fra de historiske betalinger og tage hensyn til den fulde implementering af Agenda 2000 og dække over så mange sektorer som muligt.

Afkoblingen vil medføre fuld fleksibilitet for landmanden ved beslutning af, hvad der skal produceres. Produktionen bliver derved mere markedsorienteret og styret af forbrugernes efterspørgsel. Udbetalingen af den afkoblede støtte vil være betinget af overholdelse af miljø-, dyrevelfærds- og fødevarestandarder (cross compliance).

Kommissionen påpeger, at den afkoblede støtte vil lette integrationen af de nye medlemslande i den fælles landbrugspolitik, ligesom den vil være en stor fordel i relation til WTO grundet dens kompatibilitet med Grøn Boks. Samtidig kan der også være en risiko for ændringer i produktionen med følgevirkning for forarbejdningsindustrien og de marginale landbrugsområder, men disse risici skal reduceres ved brugen af målrettede instrumenter.

I første omgang foreslås det, at systemet dækker over alle afgrøder, som indgår i hektarstøttesystemet såvel som bælgplanter, kartoffelstivelse, oksekød og får. De reviderede betalinger for ris, durum hvede og tørret foder vil også blive integreret i systemet. Mælkesektoren vil blive integreret på baggrund af Agenda 2000-beslutningerne, dvs. fra 2005. Andre sektorer, for hvilke reform er planlagt (sukker, olivenolie og nogle former for frugt og grønt etc.) vil kunne inkorporeres senere. Kommissionen understreger, at jo flere sektorer, der inkluderes, desto større administrative fordele vil man opnå i relation til forenkling.

For de omfattede produkter vil den nye støtteordning erstatte al eksisterende (eller nyligt introducerede) direkte støtte til producenterne – dog med en række undtagelser. Der nævnes særligt:

- Den nye høj kvalitetspræmie til durum hvede
- Det nye separate tillæg til proteinafgrøder på 55,57 €/ha
- Den afgrødespecifikke støtte til ris
- Arealbetalingen til nødder
- Frugt og grønt

Selvom det nye støttesystem ikke umiddelbart dækker alle sektorer, vil landmænd, som modtager den nye afkoblede præmie have mulighed for at dyrke alle afgrøder på deres arealer inkl. dem, som stadig er dækket af en ikke-afkoblet støtte, undtagen hvis disse produktioner undtagelsesvist eller

eksplicit er udelukket her fra. Reglerne for ikke-afkoblet støtte, f.eks. produktionskvoter vil fortsat gælde (fx mælkekvoter).

Den afkoblede støtte foreslås fastsat på bedriftsniveau. Denne bedriftsstøtte skal opdeles i betalingsrettigheder for at give mulighed for delvis overførsel af støttebeløbet, når kun en del af en bedrift bliver solgt eller bortforpagtet. Der anføres en række betingelser for sådanne overførsler, som skal medvirke til at undgå spekulative overførsler m.m.

For at sikre tilpas fleksibilitet lægger Kommissionen op til, at medlemslandene skal have mulighed for fx at definere en balance mellem de individuelle betalinger pr hektar i forhold til regionale eller nationale gennemsnit.

Cross compliance

Udbetalingen af den afkoblede støtte samt anden direkte støtte skal ske på betingelse af overholdelsen af EU-lovbestemte krav indenfor miljø, dyrevelfærd, fødevarer sikkerhedsstandarder samt arbejdsmiljø for landmænd. Disse obligatoriske krav skal støtte håndhævelsen af "god landmandspraksis".

Reglerne om cross compliance skal afspejle de regionale forskelle, men der skal udarbejdes en fælles ramme for disse krav og implementeringskriterier. Kommissionen vil i løbet af de kommende måneder udarbejde en sådan ramme.

Cross compliance reglerne vil blive udarbejdet ud fra en helhedsbetragtning, hvor fokus er på hele bedriften, og betingelserne vil vedrøre såvel dyrket som udyrket land. På den udyrkede jord vil der være krav om, at den fortsat opretholdes i god "landbrugs-skik".

Hvis reglerne om cross compliance ikke overholdes skal der ske en reduktion af støtten, som står i forhold til den risiko eller skade, som overtrædelsen har medført.

Farm auditing "bedriftsregnskabssystem"

For at imødegå samfundets forventninger og samtidig støtte landmændene, anser Kommissionen det for nødvendigt, at der skabes et system fælles for hele EU til kontrol af professionelle landmænd (som skal defineres af medlemsstaterne ud fra økonomiske størrelser). Under en sådan kontrol skal der fokuseres på produktionsprocessen, input, udstyr i relation til miljø, fødevarer sikkerhed, dyrevelfærd og arbejdsmiljø. Kontrollen af cross compliance vil dermed blive kombineret i én fælles ramme. Der skal således være større åbenhed om processerne på bedriften, hvilket Kommissionen også anser for at være et vigtigt element til at genskabe forbrugernes fulde tillid. Støtte til disse kontroller skal kunne opnås under landdistriktspolitikken.

I første omgang foreslår Kommissionen, at disse kontroller bliver en tvungen del af cross compliance-reglerne for bedrifter, der modtager mere end 5.000 € i støtte. Andre landmænd kan frivilligt indgå i kontrollen.

Miljø-brak

Kommissionen foreslår, at det nuværende krav om braklægning på 10 pct. under hektarstøtteordningen afløses af en obligatorisk ordning med langtidsbraklægning (10 år) af dyrkbar jord. Det vil være et krav at modtagere af den afkoblede støtte langtids-braklægger et areal af samme størrelse, som i dag.

Støtte til energiafgrøder

Med indførelsen af den nye braklægningsordning vil det ikke være muligt at dyrke non food afgrøder på braklagte arealer. Kommissionen bemærker imidlertid, at energiafgrøder fremover vil blive af øget betydning, såfremt det bliver obligatorisk at anvende biobrændstoffer. Kommissionen foreslår på den baggrund den nuværende non food ordning erstattet af en "CO₂-kredit" – dvs. en ikke-afgrøde specifik støtte på 45 €/ha for energiafgrøder med henblik på at opnå CO₂-erstatning. Det maksimale garantiareal skal være på 1,5 mio. hektar, og støtten forudsætter, at producenten har indgået en kontrakt med en forarbejder. Arealfordelingen mellem medlemsstaterne vil tage højde for en historisk produktion af energiafgrøder på udtagne arealer og CO₂-forpligtelser.

Statsstøtte

Med henblik på at accelerere godkendelsesproceduren for statsstøtte og med henblik på forenkling undersøger Kommissionen muligheden for at undtage visse områder indenfor landbrug for før-notificeringen, som den kendes i dag. Notificeringen skal på disse gruppe-fritagelsesområder i stedet afløses af en efterfølgende rapport og monitoring.

Obligatorisk modulation

Kommissionen foreslår indførelse af obligatorisk modulation af den direkte støtte i alle EU's medlemsstater fra 2004. Dermed gøres der op med nuværende frivillighedsprincip for modulation af den direkte støtte på nationalt plan. Kommissionen lægger op til, at der indføres obligatorisk modulation på 3 pct. årligt fra 2004 over 7 år i hele EU, i alt 20 pct., hvilket svarer til det fastsatte maksimum for modulation i Agenda 2000. Modulationen skal omfatte både koblede og afkoblede betalinger.

Tillige med indførelsen af en årlig modulation på 3 pct. foreslår Kommissionen en bundgrænse pr. bedrift på 5.000 €, der ikke omfattes af modulation. Endvidere vil Kommissionen give medlemsstaterne mulighed for at give et yderligere fradrag på 3.000 € for hver yderligere beskæftiget (fuldtids) års-arbejdsenhed udover de to første. Med anvendelse af bundgrænse, fradrag og modulation skal der maksimalt kunne udbetales 300 000 € til en bedrift. Den direkte støtte ud over dette beløb vil blive beskåret og overført til søjle II (landdistriktsstøtte) i den pågældende medlemsstat.

Kommissionen finder, at provenuet fra modulationen på de 3 pct. skal samles i en fælles fond, hvorefter midlerne skal fordeles mellem medlemsstaterne ud fra objektive kriterier. De objektive kriterier foreslås baseret på medlemsstaternes andel af landbrugsarealet, landbrugsbeskæftigelsen og et velstandskriterium for at tilgodese specifikke behov i landdistrikterne. Kommissionen anfører, at det vil medføre en vis omfordeling fra lande med intensiv korn- og husdyrproduktion til fattigere og mere ekstensivt producerende eller bjergrige lande og samtidig opnå positive miljø- og samhørighedsvirkninger. Undtagelsen i Kommissionens oplæg er dog det provenu, der kommer fra indførelsen af støttelejdet på 300.000 €. Disse midler skal umiddelbart tilfalde de medlemsstater, hvori de er moduleret (dvs. inddraget).

Landdistriktsudvikling

Kommissionen understreger behovet for en bedre balance mellem de to søjler i den fælles landbrugspolitik, således at det bliver muligt at opfylde samfundets forventninger om en politik, som fremmer fødevarer kvalitet, bæredygtighed, og som opnår bedre resultater gennem styrkede landdistriktsprogrammer. Der skal skabes mere samhørighed, og det er nødvendigt at leve op til nye behov og muligheder.

Efter Kommissionens opfattelse skulle der principielt ikke opstå behov for nye nationale midler for at anvende de genfordelte EU-midler under landdistriktspolitikken i den resterende programperiode 2005-2006.

Det foreslås konkret at konsolidere og styrke søjle II ved at udvide målet for ledsageforanstaltningerne og ved at udvide og præcisere nogle af de øvrige ordninger. De nuværende ledsageforanstaltninger, som er miljøvenlig jordbrug (mvj), defavoriserede områder, skovordningerne og ophørsordningen, foreslås udvidet med:

- Fødevarer sikkerhed og - kvalitet
- Gennemførelse af nye standarder
- Styrkelse af dyrevelfærd.

Til gennemførelse af ovenstående foreslås indført et nyt afsnit om fødevarer kvalitet i landdistriktsforordningen. Afsnittet vil være obligatorisk i landdistriktsprogrammet på linie med mvj-ordningen.

- Det drejer sig om deltagelse i kvalitetsordninger, oprindelsesordninger og økologiske ordninger. Der vil blive tale om en fast støtte pr. bedrift i op til 5 år.
- Det drejer sig også om støtte til promotion via producentsammenslutninger for produkter under kvalitetsordninger. Dette vil komplementere indsatsen under art. 33. Endvidere vil promotionsstøtte under søjle I fra 2005 blive koncentreret på tredjelandsmarkeder.

Der foreslås videre indført et nyt afsnit om opfyldelse af standarder i landdistriktsforordningen.

- Der indføres en midlertidig, degressiv støtte for at hjælpe landmænd med indførelse af høje standarder, der er baseret på fællesskabsregulering inden for fødevarer sikkerhed, miljø, dyrevelfærd og arbejdsmiljø med henblik på, at disse områder kan indgå i definitionen af god land-

brugspraksis eller minimumsstandarderne. Betalingen strækker sig over højst 5 år og er max. 200 € pr. ha i det første år.

- Der indføres på flat rate basis støtte for anvendelse af bedriftsregnskaber, især med henblik på identifikation af omkostninger ved opfyldelse af en række standarder. Hensigten er videre, at professionelle bedrifter skal anvendes bedriftsregnskaber. Det vil under alle omstændigheder være et cross-compliance krav for producenter, der årligt modtager over 5.000 € i direkte støtte.

I det eksisterende afsnit om miljøvenlige jordbrugsforanstaltninger (mvj) foreslås indført en særlig dyrevelfærdsordning for landmænd, der går længere end krævet i lovgivningen, på linie med princippet i mvj ordningerne. På det samlede mvj-område foreslås EU medfinansieringen i øvrigt hævet fra 50 pct. til 60 pct.

Det eksisterende afsnit om generel landdistriktsudvikling (Artikel 33) foreslås udvidet til at omfatte etablering af kvalitets- og mærkningsordninger. Der foreslås ligeledes indført støtte til etablering af de bedriftsregnskabssystemer (farm auditing), der som nævnt indføres støtte til anvendelse af.

Skovafsnittet foreslås at skulle omfatte bekæmpelsen af skovbrande i forlængelse af ophævelse af særlige forordninger på dette område.

Landbrugsbudgettet

Kommissionen forventer, at en afkobling af støtten vil medføre en besparelse på 200 mio. € på landbrugsbudgettet. Denne besparelse forventes at forbedre marginen til Berlin-loftet til 1,2 mia. € i årene 2004 til 2006. Kommissionen finder, at denne margin vil være tilstrækkelig til at dække eventuelle udgifter i forbindelse med nye reformer, udsving i €/ \$-kursen og et eventuelt udbrud af dyresygdomme. Kommissionen har endvidere udarbejdet et budgetoverslag uden implementeringen af midtvejsevalueringen. Det fremgår heraf, at der vil være en margin på ca. 1 mia. € til Berlin-loftet i årene 2004-2006. Forudsigelserne er relativt forsigtige, da de tager udgangspunkt i en fuld udnyttelse af produktionskvoterne, samt en €/ \$-kurs på 1 til 1. For den samlede finansielle periode 2000-2006 forventer Kommissionen, at de faktiske udgifter vil ligge 1,5 mia. € under det aftalte gennemsnit på 40,5 mia. €.

Udtalelser

Europa-Parlamentet udtalelse foreligger ikke.

Gældende dansk ret

De nugældende forordninger om de enkelte markedsordninger er umiddelbart gældende ret i Danmark. I det omfang, der er mulighed for supplerende nationale regler, er dette sket med hjemmel i lov om administration af Det Europæiske Fællesskabs forordninger om markedsordninger for landbrugsvarer mv., jf. lovbekendtgørelse nr. 285 af 8. maj 2002 (Bemyndigelsesloven).

Landdistriktsforanstaltningerne på landbrugsområdet er implementeret ved lov nr. 338 af 17. maj 2000 om støtte til udvikling af landdistrikterne (landdistriktsstøtteleven).

Skovbrugsforanstaltningene på landbrugsområdet er implementeret ved Skovloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 959 af 2. november 1996.

Konsekvenser

Meddelelsen har umiddelbart ingen konsekvenser, da der ikke er tale om egentlige forslag i form af juridiske tekster. Nedenstående beskrivelse er derfor en foreløbig vurdering baseret på de forventede konsekvenser af Kommissionens oplæg til forslag i medfør af midtvejsevalueringen.

Beskyttelsesniveauet skønnes at blive forbedret grundet den bedre integrering af fødevarerikkerhed og -kvalitet, dyrevelfærd og miljø i den fælles landbrugspolitik.

Det vurderes, at de umiddelbare konsekvenser på EU's landbrugsbudgettet i første år ved en obligatorisk modulation på 3 pct. vil være et provenu i EU på 500-600 mio. €, der overføres fra I. til II. søjle i landbrugspolitikken. Ved obligatorisk modulation på 20 pct. forventer Kommissionen således, at der vil opnås et årligt provenu i EU på 3-4 mia. €. Endvidere vurderer Kommissionen, at støtteloftet vil give et årligt provenu på 100-200 mio. €.

Kommissionen forventer, at de samlede besparelser som følge af midtvejsevalueringen årligt vil være på 200 mio. €. Kommissionen vurderer, at landbrugsbudgettet under kapitel 1a ved en uændret politik vil overholde det i Agenda 2000 aftalte udgiftsloft for perioden 2000-2006 på gennemsnitlig 40,5 mia. €.

De statsfinansielle konsekvenser af behovet for national medfinansiering af provenuet fra modulationen kan ikke fastslås, da behovet herfor ikke er afklaret i midtvejsevalueringen.

De administrative konsekvenser af en eventuel gennemførelse oplæggene i midtvejsevalueringen kan ikke umiddelbart vurderes, da der udestår en nærmere teknisk gennemgang.

En gennemførelse af Kommissionens oplæg som forordninger vil medføre behov for lovgivningsmæssige ændringer, i form af såvel lov- som bekendtgørelsesændringer

Midtvejsevalueringen vil have samfundsøkonomiske konsekvenser, men om påvirkningen af samfundsøkonomien bliver positiv eller negativ afhænger blandt andet af, om tilpasningsmulighederne i erhvervet og udnyttelsen af de dynamiske effekter af dels en større markedsorientering, større vægt på bl.a. fødevarerikkerhed og miljø og øget tilnærmelse til verdensmarkedet vil opveje det umiddelbare tab som følge af reducerede priser og reducerede støttesatser. Endvidere vurderes en afkobling af støtten at føre til en mere økonomisk optimal anvendelse af ressourcerne, hvilket på sigt vil have en positiv indflydelse på samfundsøkonomien.

Høring

§2-udvalget (landbrug) blev hørt i forbindelse med rådsmødet (landbrug og fiskeri) den 15. juli 2002 før meddelelsen forelå og havde følgende foreløbige bemærkninger til det forventede udspil:

Landbrugsraadet har tilkendegivet en overordnet positiv indstilling til den forventede midtvejsevaluering og har udtrykt støtte til dekapitalisering af landbrugsstøtten, idéen om forenkling og en obligatorisk modulation på 3 pct. over en 7-årig periode men med begyndelse fra år 2007. Landbrugsraadet har endvidere anført at kunne støtte idéen med cross compliance, hvis udmøntningen kan finde sted på ensartet niveau i EU. Endvidere har Landbrugsraadet anført at kunne støtte obligatorisk modulation, men har udtrykt bekymring for manglende vilje til fra dansk side at yde national medfinansiering. Landbrugsraadet har anført, at timingen for behandlingen af midtvejsevalueringen ikke anses for optimal set i lyset af udvidelsen og WTO-forhandlingerne, og at landbrugspolitikken frem til år 2006 ligger fast. Landbrugsraadet har peget på behovet for at gennemføre sektorale analyser for at kunne kortlægge, om enkelte sektorer rammes hårdere end andre.

Økologisk Landsforening påpegede behovet for prioritering af økologi i midtvejsevalueringen.

Danmarks Naturfredningsforening har anført at være positivt indstillet overfor midtvejsevalueringen og deler Landbrugsraadets bekymring overfor manglende national medfinansiering. Danmarks Naturfredningsforening har tilkendegivet, at timingen for evalueringen synes god, idet ansøgerlandene ved optagelsen vil have klarhed over den fremtidige politik.

Mejeriforeningen har anført, at de enkelte forslag vil blive afgørende for udformningen og vil vende tilbage med en mere specifik holdning. Mejeriforeningen har påpeget, at der ved overflytningen af midler fra søjle I til II vil være problemer med forholdet mellem fuldtids- og deltidserhverv. Mejeriforeningen har opfordret til en afklaring af kvotesystemets fremtid.

Efterfølgende blev meddelelsen sendt i skriftlig høring i §2-udvalget (landbrug) og §2-udvalget (frugt og grønt), hvor der fremkom følgende høringssvar:

Landbrugsraadet finder, at den fælles landbrugspolitik bør ændres i retning af øget markedsorientering. Samtidig finder Landbrugsraadet dog, at beslutninger om så omfattende ændringer, som midtvejsevalueringen lægger op til, bør udskydes indtil første del af udvidelsesprocessen er afsluttet, og indtil der i WTO foreligger en ny landbrugsaftale. Af væsentlige punkter fra Landbrugsraadets høringssvar kan fremhæves:

Oplægget om afkobling vil ifølge Landbrugsraadet medføre en betydelig markedsorientering, ligesom det vil give mulighed for en forenkling af landbrugspolitikken. Oplægget rejser dog en række spørgsmål og problemstillinger. Ifølge Landbrugsraadet vil afkoblingen ændre det nuværende forhold mellem de enkelte produktioners rentabilitet. Ændringen vil blive særligt stor i forhold til pro-

dukter, som ikke afkobles. Problemer må ifølge Landbrugsraadet bl.a. forudses i forhold til produktionen af markfrø, frugt og grønt, tørret foder og kartoffelstivelse. Hertil kommer et behov for overgangsordninger ved forvridding mellem forskellige sektorer.

Landbrugsraadet finder det forståeligt, at man for at undgå spekulation ønsker at anvende en historisk periode for de fleste produkter. Af hensyn til bedrifter, der har omstillet produktionen, skal perioden dog ligge så sent som muligt. For enkelte produkter, herunder især mælk, vil det dog være særdeles problematisk at anvende en historisk periode, idet en række producenter har afhændet deres kvote, mens andre har købt. Begge parter har gjort det i klar forventning om, at støtten vil følge kvoten fremover. For mælk bør derfor fastlægges en fremtidig referenceperiode.

Med hensyn til cross compliance kan Landbrugsraadet acceptere, at der indføres obligatorisk cross compliance under forudsætning, at der bliver tale om ensartede regler i hele EU både hvad angår betingelser, kontrol og sanktioner, hvor retssikkerhed og proportionalitet indarbejdes.

Med hensyn til modulation kan Landbrugsraadet acceptere, at der overføres midler fra markedspolitikken til landdistriktspolitikken. Dog under forudsætning af, at der er tilstrækkelige midler under markedspolitikken til at imødekomme de behov, der vil blive for fortsatte reformer af markedsordningerne for bl.a. mælk og sukker i medfør af WTO-forhandlingerne. Hvad angår fordelingen af de opkrævede midler, understreger Landbrugsraadet, at fordelingen mellem medlemsstaterne skal være rimelig med en yderst minimal omfordeling. Landbrugsraadet kan acceptere den foreslåede bundgrænse på 5.000 €, men kan til gengæld ikke støtte det foreslåede støtteloft på 300.000 €, da det ifølge Landbrugsraadet vil betyde en væsentlig ændring af de berørte bedrifters økonomiske grundlag. Alene den foreslåede modulation vil ramme disse bedrifter væsentligt.

Landbrugsraadet finder, at der ligeledes er behov for en nærmere afklaring af indholdet i de to nye foreslåede afsnit i landdistriktsprogrammet om støtte til henholdsvis kvalitetsforbedring og opfyldelse af EU-standarder. Landbrugsraadet finder det endvidere vigtigt at sikre, at landdistriktsprogrammet bliver afbalanceret, så det indeholder rimelige tilbud til alle lande. I den forbindelse må der fra dansk side fortsat arbejdes for, at der bliver mulighed for at yde støtte til rådgivning og innovation. Endelig må det gennem såvel udformningen af EU-reglerne som ved den nationale gennemførelse sikres, at landdistriktsprogrammet ikke giver anledning til konkurrenceforvridding.

Vedrørende korn finder Landbrugsraadet ikke, at der er behov for en yderligere generel sænkning af interventionsprisen for korn. Landbrugsraadet kan tilslutte sig forslagene om afskaffelse af interventionsordningen for rug og om reduktion af støtten til hård hvede. Vedrørende brak finder Landbrugsraadet, at den foreslåede ordning om et produktionsregulerende instrument bliver meget ufleksibel, når arealet skal ligge fast i 10 år. Med hensyn til non food finder Landbrugsraadet, at den foreslåede støtteordning på 45 €/ha umiddelbart må vurderes som værende utilstrækkelig til at fremme produktionen af non food. Landbrugsraadet finder oplægget uklart med hensyn til frugt og grønt, men Landbrugsraadet er enig i, at der for disse produkter er brug for et system, som på den

ene side sikrer, at rentabiliteten i disse produktioner ikke undermineres, og som på den anden side ikke unødigt hindrer produktionen. Med hensyn til mælk finder Landbrugsraadet umiddelbart scenariet med en gentagelse af Agenda 2000 som det mest realistiske. Med hensyn til oksekød forudser Landbrugsraadet, at oplægget vil føre til en kraftig reduktion i produktionen af handyr fra malkeraerne og til en betydelig reduktion i produktionen fra ammekøer.

Endelig påpeger Landbrugsraadet generelt, at der er et betydeligt behov for en nærmere afklaring af en række af Kommissionens oplæg samt konsekvensanalyser, før Landbrugsraadet kan afgøre om oplæggene er det rette grundlag for en ny reform af landbrugspolitikken. Især virkningerne af oplægget om afkobling af støtten er uoverskuelige, idet det vil ændre de økonomiske forudsætninger for landmændenes produktionsplanlægning drastisk.

Landboforeningerne henviser til Landbrugsraadets høringssvar, men anfører i et særskilt høringssvar vedrørende frugt og grønt, at afkoblingen af den direkte støtte kan føre til ændringer i den nuværende balance mellem de enkelte produkters rentabilitet. Landboforeningerne anfører, at der kan opstå problemer i forhold til en række afgrøder inden for frugt og gartneri, som ikke modtager nogen form for støtte, men som indirekte er sikret en vis rentabilitet gennem den nuværende produktbundne støtte til hovedafgrøderne. Landboforeningerne ønsker belyst, hvordan Kommissionen i praksis vil undtage frugt og grønt fra den afkoblede ordning.

Dansk Erhvervsgartnerforening understreger, at lige konkurrencevilkår er afgørende for afsætningen af danske gartneriprodukter. Dansk Erhvervsgartnerforening finder umiddelbart, at lige konkurrencevilkår kun kan opretholdes, hvis det i forbindelse med afkoblingen af den direkte støtte effektivt kan sikres, at gartneriprodukter i bredeste forstand ikke fremover kan dyrkes på arealer som direkte eller indirekte modtager støtte.

Danmarks Naturfredningsforening er i hovedtræk yderst tilfreds med Kommissionens midtvejsevaluering af den fælles landbrugspolitik. Danmarks Naturfredningsforening er enig i nødvendigheden af at afkoble den direkte støtte fra produktionen, men anfører at man i lighed med de øvrige miljøorganisationer i EU, foreslår en afkobling, som er baseret på et ensartet støttebeløb til al landbrugsjord i hele EU, inklusive græsmarker inden- og udenfor omdrift. Et ensartet støttebeløb vil sikre en overførsel af midler fra intensivt dyrkede landområder til de ekstensivt dyrkede. I oplægget er udbetaling af et årligt engangsbeløb til landmanden eller bedriften, baseret på den hidtidige støtte. Danmarks Naturfredningsforening mener, at det er en fordel, at administrationen bliver enklere, men påpeger at det stadig vil være de samme landmænd, som kommer til at modtage langt størstedelen af den samlede støtte.

Danmarks Naturfredningsforening glæder sig over, at Kommissionen foreslår obligatorisk cross compliance indført og finder det helt naturligt og hensigtsmæssigt, at udbetalingen af store beløb i direkte støtte sker under overholdelse af visse miljø-, natur-, fødevarer- og husdyrvelværdsbetingelser. Danmarks Naturfredningsforening opfordrer til, at disse betingelser bliver strengere end den

generelle miljøregulering, og at den bliver forvaltet ensartet i alle medlemsstaterne. Danmarks Naturfredningsforening støtter farm auditing (bedriftsregskaber), idet man anser farm audits, for at være en fornuftig metode til at redegøre for en bedrifts miljøpåvirkning og ressourcehåndtering. Endvidere støttes forslaget om 10 års miljøbrak, idet det anføres, at de hidtidige brakordninger har været med til at reducere kornoverskuddet i EU og til at reducere den gennemsnitlige brug af pesticider og gødning i landbruget.

Med hensyn til forslaget om obligatorisk modulation anfører Danmarks Naturfredningsforening, at man støtter princippet om at overføre midler fra den direkte støtte til landdistriktsudvikling. Danmarks Naturfredningsforening foreslår et afviklingstempo, som er mindst dobbelt så højt som det foreslåede og foreslår endvidere, at mindst 50 pct. af de midler, der overføres til landdistriktsudvikling bliver øremærket til landbrugs-miljøordninger. Danmarks Naturfredningsforening støtter endvidere, at der indføres et støtteloft på 300.000 €, men finder, at det bør reduceres til det halve. Danmarks Naturfredningsforening anfører, at en hurtigere afvikling af den direkte støtte og et lavere loft for enkeltbedrifter, vil skaffe et stort provenu, som kan være medvirkende til at udjævne forskellene mellem de gamle og de nye medlemsstater.

Endelig påpeger Danmarks Naturfredningsforening bl.a., at Kommissionens udspil ikke berører spørgsmålet om eksportsubsidier. Danmarks Naturfredningsforening finder, at det er på høje tid, at muligheden for eksportsubsidier elimineres. Selvom subsidiene kun sjældent benyttes, finder foreningen det fuldstændigt uacceptabelt, at EU stadig holder muligheden åben for, at sælge landbrugsvarer til dumpingpriser i den 3. verden og således underminere den lokale landbrugsproduktion i disse lande.

Fødevarerindustriens indtryk af Kommissionens midtvejsevaluering er positivt, og Fødevarerindustrien finder, at der er tale om et ambitiøst oplæg til reorientering af den fælles landbrugspolitik mod en bæredygtig landbrugspolitik. Fødevarerindustrien har med interesse noteret sig de foreslåede instrumenter til understøttelse af landdistriktsudvikling, fødevarerikkerhed og fødevarer kvalitet og finder, at der er tale om oplæg, som kan medvirke til at ruste EU's landbrug til i større grad at kunne respondere på forbrugernes og fødevarerindustriens behov. En omlægning af den fælles landbrugspolitik i retning af mere markedsorientering som foreslået af Kommissionen, er i tråd med Fødevarerindustriens ønske om adgang til konkurrencedygtige råvarer fra EU's landbrug. Dette er nødvendigt, hvis europæiske producenter af forædlede fødevarer skal have gavn af den markedsudvikling, der i øjeblikket sker på tredje-landsmarkedene. Endelig bemærkes, at de foreslåede omlægninger fra direkte støtte til indkomststøtte vil give EU mulighed for at indtage en mere offensiv position i de igangværende WTO-forhandlinger.

Arbejderbevægelsens Erhvervsråd finder, at Kommissionens midtvejsevaluering udgør et godt grundlag for en reform af den fælles landbrugspolitik. Både ud fra generelle økonomiske hensyn, ud fra hensynet til u-landene, ud fra hensynet til forbrugerne og ud fra hensynet til den kommende østudvidelse af EU, finder Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, at den fælles landbrugspolitik fortsat

bør ændres i en mere markedsorienteret retning. Specielt finder Arbejderbevægelsens Erhvervsråd det vigtigt, at der vedtages en reform af den fælles landbrugspolitik før østudvidelsen træder i kraft. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd kan støtte en afkobling af den direkte støtte, samt at udbetalingen af støtten gøres betinget af overholdelse af regler vedrørende miljø, dyrevelfærd og fødevarer sikkerhed. Arbejderbevægelsens Erhvervsråd mener dog, at der mangler egentlige besparelser i oplægget, så udgifterne til den fælles landbrugspolitik nedbringes, og kommer til at udgøre en væsentlig mindre andel af EU's budget.

Forbrugerrådet anfører, at man støtter en generel omlægning af landbrugsstøtten til at belønne de målsætninger, man som forbruger og samfundsborger kan opstille for landbrugets produktion og ressourceanvendelse. Det betyder, at Forbrugerrådet principielt ønsker at fjerne al produktionsafhængig landbrugsstøtte og belønne initiativer, der sikrer varieret produktion af høj kvalitetsfødevarer under størst mulig hensyn til miljø, fødevarer sikkerhed og dyrevelfærd. Samtidig støtter Forbrugerrådet enhver forandring af landbrugsstøtten, som vil øge markedstilpasningen, så landbrugets produktion kan bringes til reelt at afspejle markedets behov. Forbrugerrådet er derfor grundlæggende positiv over for mange af de prioriteringer, som nævnes i midtvejsvejsevalueringen: Øget markedsorientering og konkurrence, bedre fødevarer sikkerhed, højere dyrevelfærd og sikring af fødevarer kvaliteten er væsentlige temaer for forbrugerne, som alle tages op i midtvejsvejsevalueringen.

Dog mener Forbrugerrådet ikke, at midtvejsvejsevalueringen er ambitiøs nok. Efter Forbrugerrådets opfattelse bør der i en reform af landbrugspolitikken stiles mod en større grad af miljømæssig og økonomisk bæredygtighed. Ifølge Forbrugerrådet er det ikke ambitiøst nok, at budgetstabilitet skal være forudsætningen for implementering. Der ønskes en hurtigere reduktion i omkostningerne til den fælles landbrugspolitik. Forbrugerrådet støtter den foreslåede reduktion i interventionspriserne, som vil gøre dele af landbrugsproduktionen mere direkte afhængig af markedssituationen. Dog finder Forbrugerrådet, at målet må være en total udfasning frem for blot en nedsættelse til et niveau som "sikkerhedsnet". De bør erstattes af øget "grøn landbrugsstøtte" og direkte støtte i form af flatrate betalinger betinget af opfyldelse af miljø-, kvalitets-, fødevarer sikkerheds- og dyrevelfærdsmæssige krav.

Ifølge Forbrugerrådet er det ikke sikkert, at forbrugernes omkostninger til fødevarer vil påvirkes positivt af den foreslåede nedsættelse af interventionspriserne. Den nedsatte pris opvejes til en vis grad af stigende direkte betalinger, så situationen for forbrugerne/skatteyderne vil være uændret. Der mangler endvidere efter Forbrugerrådets opfattelse en klar vision for reformen af kvotesystemerne – for bl.a. mælk og sukker. Eksempelvis fremhæves, at sukkerproduktionen i EU støttes uforholdsmæssigt meget, samtidig med at eksportører fra 3. verdens lande holdes ude.

Konkret i forhold til forslaget om modulation af landbrugsstøtten ser man positivt på muligheden for at begrænse støtten til de største, mest effektive og konkurrencedygtige landbrug. Problemet med forslaget om at modulere landbrugsstøtten er imidlertid, at ordningen vil være vanskelig at håndhæve, og at større enheder, som ellers ville falde uden for støttegrænsen, vil kunne splittes op.

Forbrugerrådet fremhæver endvidere bl.a. forslaget om at udbrede anvendelsen af cross-compliance princippet til også at gælde dyrevelfærdskrav. Forbrugerrådet bifalder også, at anvendelsen af cross-compliance princippet – også på miljøområdet – skal gøres obligatorisk for alle lande. Samtidig understreger man dog nødvendigheden af, at kravene bliver så ambitiøse som muligt. Forbrugerrådet tvivler på effekten af anvendelsen af cross-compliance i forhold til fødevarer sikkerhed. Fødevarer sikkerhedsspørgsmålet er komplekst og vedrører hele fødevarekæden, hvorfor effekten af den ensidige anvendelse over for landbruget kun vil have lille effekt. Forbrugerrådet støtter tiltag, som styrker efterspørgsel og produktion af høj kvalitetsprodukter, støtte til regionale labels etc., men beklager, at en fælles europæisk strategi for styrkelse af økologisk fødevarer produktion ikke integreres som en del af den fælles landbrugspolitik.

Midtvejsevalueringen har på ny været drøftet i §2-udvalget (landbrug) den 12. september 2002, hvor Landbrugsraadet har påpeget, at drøftelserne om fremtidens landbrugspolitik er en kilde til usikkerhed blandt landmænd i hele Europa. Landbrugsraadet finder, at timingen er problematisk i forhold til afvejningen af behovet for en afklaring i foråret 2003 overfor en udskydelse til færdiggørelsen af forhandlingerne om udvidelsen samt WTO. Landbrugsraadet har anført at have påbegyndt overvejelser om en degressivitetssløsning, som en mere markedsorienteret løsning, der vil være meget enklere, ikke medføre skævvridning samt hurtigere at gennemføre. Som baggrund for overvejelserne har Landbrugsraadet endvidere anført, at det findes tvivlsomt, hvorvidt alle midlerne til landdistriktspolitikken i henhold til det nye forslag vil kunne blive anvendt. Endelig har Landbrugsraadet understreget, at Kommissionens fremsættelse af en midtvejsevaluering uden forudgående konsekvensanalyser er dybt betænkeligt og uigennemtænkt.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Der er tidligere oversendt grundnotat til Folketingets Europaudvalg om sagen den 23. juli 2002.

Sagen har endvidere været forelagt Folketingets Europaudvalg (orientering) den 12. juli 2002 i forbindelse med forelæggelse af rådsmøde (landbrug og fiskeri) den 15. juli 2002, jf. aktuelt notat af 5. juli 2002. Der er senest fremsendt revideret grundnotat til Folketingets Europaudvalg den 3. september 2002.

6. Den Europæiske aktionsplan om økologisk landbrug KOM dok. foreligger ikke

Nyt notat

Baggrund

I forlængelse af konklusionerne vedtaget på mødet i Rådet (landbrug) den 19. juni 2001, har Kommissionen iværksat arbejdet med udformning af en Europæisk Aktionsplan om økologisk landbrug. Der er i oktober 2001 gennemført en spørgerunde til medlemsstaterne vedrørende behovet for samt ønsket indhold, timing m.v. for den Europæiske Aktionsplan.

Der er nedsat en ekspertgruppe med bred repræsentation af interessenter inden for sektoren samt med to repræsentanter for medlemsstaterne. Ekspertgruppen har bidraget med forslag til baggrundstekst og anbefalinger.

Der forventes på rådsmødet en orientering om status for arbejdet med aktionsplanen fra Kommissionen.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Idet der ikke foreligger forslag til en aktionsplan, er forholdet til nærheds- og proportionalitetsprincippet ikke behandlet.

Formål og indhold

Formålet med en Europæisk Aktionsplan er at styrke mulighederne for yderligere vækst i alle led af den økologiske fødevarevarekæde.

Der foreligger endnu ingen melding fra Kommissionen vedrørende det konkrete indhold af aktionsplanen, men det forventes at aktionsplanen vil rumme forslag vedrørende:

- Udbredelse af kendskabet til EU-logoet – for derigennem at styrke samhandlen.
- Styrkelse af adgangen for 3. lande til EU-markedet.
- Styrket rådgivning af Kommissionen vedrørende udformning af regler, tilrettelæggelse af kontrol og prioritering af forskning inden for økologiområdet.
- Informationstiltag til styrkelse af forbrugernes tillid og kendskab til økologisk produktion.
- Styrket koordinering mellem kontrolorganer, herunder private såvel som offentlige.
- Styrket overvågning af private kontrolorganer.
- Styrket koordinering af den europæiske forskningsindsats rettet mod økologisk fødevareproduktion.

Udtalelser

Idet der ikke foreligger forslag til en aktionsplan, er Europa-Parlamentet ikke blevet anmodet om at udtale sig.

Gældende dansk ret

Økologiområdet reguleres ved Rådets forordning (EØF) Nr. 2092/91 af 24. juni 1991 samt lov nr. 118 af 3. marts 1999 med senere ændringer samt tilhørende bekendtgørelser.

Konsekvenser

Idet der ikke foreligger konkrete forslag i forbindelse med aktionsplanen, er det på det foreliggende grundlag ikke muligt at vurdere konsekvenserne.

Høring

I §2-udvalget (landbrug) har Landbrugsraadet tilkendegivet at kunne støtte den forventede aktionsplan fuldt ud og henviste til tilsvarende drøftelser i Det Økologiske Fødevareråd.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Deklarationen fra Den Europæiske konference om økologisk landbrug og økologiske fødevarer har været forelagt Folketingets Europaudvalg (orientering) den 15. juli 2001 i forbindelse med forelæggelse af rådsmøde (landbrug) den 19.-20. juni 2001, jf. aktuelt notat af 8. juni 2001.

-
7. **Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets beslutning om ændring af beslutning 96/411/EF om forbedring af Fællesskabets landbrugsstatistik samt anden rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af Rådets beslutning 96/411/EF om forbedring af Fællesskabets landbrugsstatistik KOM dok. (2002) 80 endelig og KOM dok. (2002) 79 endelig**
-

Nyt notat.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM(2002) 79 af 13. februar 2002 fremsendt anden rapport fra Kommissionen til Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelsen af Rådets beslutning 96/411/EF om forbedring af Fællesskabets landbrugsstatistik. Kommissionen har endvidere ved KOM 2002) 80 af 13. februar 2002 fremsendt forslag om ændring af beslutning 96/411/EF om forbedring af Fællesskabets landbrugsstatistik.

Forslaget er fremsat med hjemmel i TEF artikel 285 og skal behandles efter proceduren for fælles beslutningstagen i TEF artikel 251.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Der er ikke redegjort særskilt for nærheds- og proportionalitetsprincippet, idet ordningen er knyttet sammen med gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik.

Formål og indhold

Rapporten

Kommissionen har i den anden rapport om gennemførelsen af Rådets beslutning 96/411/EF om forbedring af Fællesskabets landbrugsstatistik gjort status for gennemførelsen af beslutning 96/411/EF, ændret ved Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 2298/2000/EF af 28. september 2000.

Beslutning 96/411/EF gennemføres via årlige handlingsplaner, der opstilles af Kommissionen efter høring af Den Stående Landbrugsstatistiske Komité. Herefter gennemføres de enkelte handlingsplaner i samarbejde med medlemsstaterne. Deltagelse er dog frivilligt for det enkelte land.

Med den oprindelige vedtagelse af beslutning 96/411/EF var det ønsket at få tilpasset den fælles landbrugsstatistik, således at den i højere grad kunne opfylde de informationsbehov, der følger af reformer af den fælles landbrugsstatistik.

Der var i begyndelsen fokus på specielt to områder. Dels blev der fokuseret på, at de statistiske oplysninger skulle stilles hurtigere til rådighed for brugerne. Dette mål vurderes i væsentlig grad at være blevet opfyldt. Derudover var det ønsket i højere grad at få indarbejdet miljøaspektet i landbrugsstatistikken samt indsamle oplysninger, der belyser udviklingen i landdistrikterne. Dette er endnu ikke blevet opfyldt, hvorfor det er ønsket at forlænge planen for forbedring af den fælles landbrugsstatistik for en yderligere 5-års periode, dvs. 2003-2007.

Det har samtidig været et krav, at opnåelsen af målene for blandt andet en udvidelse af området for landbrugsstatistikkerne skal gennemføres uden ekstraudgifter. Planen for forbedring af landbrugsstatistikkerne indebærer således, at der løbende gennemføres forenklinger i den generelle statistikindsamling, således at der dermed frigøres ressourcer til gennemførelse af nye handlingsplaner. Rapporten vurderer, at denne målsætning er blevet opfyldt.

Bevillinger og betalinger fra EU har hidtil udgjort følgende beløb (I EUR):

	1996/97	1998	1999	2001	2002 ¹
I alt bevilget:	2.275.000	1.450.000	750.000	959.000	935.500
I alt betalt:	1.482.937	927.630	439.400	858.000 ²	

1. Anslået beløb

2. Tallet omfatter beløb, som evt. endnu ikke er betalt, men som vedrører foranstaltninger, der er under gennemførelse.

Forslaget

Med KOM (2002) 80 endelig om ændring af beslutning 96/411/EF om forbedring af Fællesskabets landbrugsstatistik, ønsker Kommissionen at forlænge planen for forbedring af landbrugsstatistikken. Det foreslås, at Beslutning 96/411/EF, der udløber i 2002, forlænges til også at gælde for perioden 2003-2007. Dette skal dels sikre, at inddragelse af miljødimensionen i landbrugsstatistikken bliver gennemført, men også tage de nye udfordringer op, som følger af blandt andet udvidelsen af EU. Herudover indebærer forslaget en konsekvensrettelse af artikel 6, stk. 4., således at der fastsættes en finansieringsramme på 5 mio. EURO for perioden 2003-2007.

Det foreslås endeligt, at Den Stående Landbrugsstatistiske Komité ikke fremover skal høres inden Kommissionen forelægger en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet om gennemførelse af beslutningen.

Udtalelser

Europa-Parlamentet har den 3. september 2002 godkendt Kommissionens forslag uden ændringsforslag.

Gældende dansk ret

Bekendtgørelse af Lov om Danmarks Statistik, lovbekendtgørelse nr. 599 af 22. juni 2000.

Konsekvenser

Forslaget har ingen lovgivningsmæssige konsekvenser. Da forslaget derudover ikke ændrer ved, at medlemstaterne kun deltager i opstillede handlingsplaner på frivillig basis, er der heller ingen umiddelbare statsfinansielle konsekvenser ved forslaget ud over konsekvenserne for EU-budgettet.

Høring

§2-udvalget (landbrug) og §-udvalget (frugt og grønt) er blevet hørt.

I §2-udvalget (landbrug) har Landbrugsraadet anført, at landbrugsorganisationerne er enige i behovet for løbende at tilpasse EU's statistikproduktion til ændrede informationsbehov. Organisationerne finder også, at "De tekniske Handlingsplaner" er et nyttigt redskab til udvikling af statistikken, og derfor som foreslået af Kommissionen bør fortsætte i perioden 2003-2007 med den foreslåede bevillingsramme. Organisationerne er også enige i de hovedprioriteringer, som ligger til grund for initiativerne – især at indsamlede oplysninger hurtigere må ud til brugerne, og at miljøaspektet og landdistrikter bør belyses bedre. Det er dog ifølge organisationerne også afgørende at videreføre væsentlige dele af den nuværende statistik, så der hele tiden er et godt grundlag for forvaltningen af struktur- og markedspolitikken. Det er organisationernes opfattelse, at det af hensyn til landmændenes indberetningsbyrde og de begrænsede ressourcer i det statistiske system er nødvendigt hele tiden at fokusere på mulighederne for at fremskaffe informationer ved brug af mere enkle metoder – som eksempelvis træk på administrative registre i stedet for spørgeskemaer. Organisationerne påpeger, at det, før en statistikproduktion iværksættes, bør begrundes, om den givne statistik er sam-

fundsmæssig relevant , og at det ikke er tilstrækkeligt, at statistikken er relevant for EU, men at den også skal være relevant for Danmark som sådant.

Fødevarerindustrien har i §2-udvalget (landbrug) bemærket, at Fødevarerindustrien ønsker øget statistisk fokus på forarbejdningsindustrien i EU, og at man i dag savner fælles og forpligtende retningslinier for indberetning af økonomiske nøgletal for branchekoderne 15.1-15.10, herunder nøgletal opdelt på virksomheder med henholdsvis færre og flere end 20 ansatte.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

-
- 8. Forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets direktiv 70/524/EØF om tilsætningsstoffer til foderstoffer for så vidt angår tilbagekaldelse af godkendelse af et tilsætningsstof og om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 2430/1999**
KOM dok. (2002) 367 endelig

Revideret genoptryk af notat af 23. maj 2002. Ændringerne er markeret i marginen.

Baggrund

Kommissionen fremsatte ved SANCO/4226/2001 forslag til en ændring af Bilag B til Rådets direktiv 70/524/EØF om tilsætningsstoffer til foderstoffer. Forslaget var udateret og blev modtaget den 8. maj 2002.

Forslaget er fremsat med hjemmel i artikel 3a og 9m i Rådets direktiv 70/524/EØF om anvendelse af tilsætningsstoffer i foderstoffer.

Forslaget blev behandlet i en III b-procedure i Den Stående Komité for Fødevarekæden og Dyrerundhed – sektionen for foderstoffer den 23.-24. maj 2002, hvor det ikke kunne opnå kvalificeret flertal. I henhold til procedurereglerne forelægges forslaget herefter for Rådet. Rådet kan herefter forkaste forslaget med simpelt flertal eller kan vedtage forslaget uændret med kvalificeret flertal eller ændre det med enstemmighed. Handler Rådet ikke inden en frist på højst tre måneder, kan Kommissionen udstede forordningen.

Kommissionen har således den 8. juli 2002 ved KOM (2002) 363 fremlagt forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets direktiv 70/524/EØF om tilsætningsstoffer til foderstoffer for så vidt angår tilbagekaldelse af godkendelse af et tilsætningsstof og om ændring af Kommissionens forordning (EF) nr. 2430/1999. Forslaget er oversendt til Rådet den 8. juli 2002.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Der redegøres ikke for nærheds- og proportionalitetsprincippet, idet der er tale om gennemførelsesbestemmelser til en allerede vedtaget retsakt.

Formål og indhold

Tilsætningsstofferne godkendes til bestemte anvendelsesformål og bestemte dyrekategorier. Godkendelsesproceduren omfatter blandt andet en undersøgelse af stoffernes identitet, virkningsmekanisme og sikkerhed. Endvidere må stofferne ikke have negativ effekt på miljøet. Stoffernes effektivitet overfor de pågældende dyrearter eller anvendelsesformål skal være dokumenteret.

Antibiotika, væksthæmmere samt coccidiostatika og andre lægemidler tilhører grupperne af tilsætningsstoffer, der er knyttet til en ansvarlig for markedsføringen, og for hvilke der er givet en foreløbig tilladelse for højst fem år. Efter denne periode kan stofferne godkendes endeligt (knyttet til en juridisk person) for en periode af 10 år fra den dato, den endelige godkendelse træder i kraft. Tilladelsen kan senere fornyes for yderligere tiårsperioder.

Coccidiostatikummet Nifursol blev første gang godkendt som tilsætningsstof til dyrefoder i 1982. Uden nyvurdering blev denne godkendelse ved Kommissionsforordning nr. 2430/1999 for en tiårsperiode opkoblet til en person/virksomhed, der er ansvarlig for at markedsføre tilsætningsstoffet. Nifursol blev således godkendt til den 30. september 2009.

Godkendelsen kunne når som helst trækkes tilbage, jf. artikel 9m i direktiv 70/524/EØF.

Kommissionen vil med dette forslag tilbagekalde godkendelsen af Nifursol, i henhold til artikel 9m, fordi en af de i artikel 3a, litra b i direktiv 70/524/EØF fastsatte betingelser for godkendelsen ikke længere er opfyldt.

Nifursol hører til gruppen af nitrofuraner. Mellem 1990 og 1995 har både Det Fælles FAO/WHO- Ekspertudvalg for Tilsætningsstoffer i Levnedsmidler (JECFA) og Udvalget for Veterinærlægemidler (CVMP) udtalt, at nitrofuraner på grund af stoffernes genotoksicitet¹ og carcinogenicitet² var uacceptable som veterinærlægemidler til dyr bestemt til levnedsmiddelproduktion. Der er et forbud i Fællesskabet mod alle nitrofuraner som veterinærlægemidler til dyr bestemt til levnedsmiddelproduktion (Rådets forordning nr. 2377/90/EØF).

Kommissionen har anmodet Den Videnskabelige Komité for Foder (SCAN) om en videnskabelig risikovurdering af Nifursol, som hører til gruppen af nitrofuraner.

¹ Skadelig virkning på arveanlæggene.

² Kræftfremkaldende

SCAN har den 11. oktober 2001 udtalt, at det på grundlag af resultaterne af mutagenicitets-, genotoksicitets- og carcinogenicitetsundersøgelser og i mangel af oplysninger om udviklingstoksicitet samt non-konklusive resultater af kroniske toksicitetsforsøg på hunde ikke er muligt at fastlægge en acceptabel daglig indtagelse (ADI) for forbrugerne.

Det kan ikke garanteres, at Nifursol ikke frembyder en risiko for menneskers sundhed. Betingelserne i artikel 3a, litra b i direktiv 70/524/EØF er således ikke opfyldt for Nifursol.

Forslaget indeholder en fjernelse af Nifursol fra bilaget til Kommissionens forordning nr. 2430/1999/EF og fra bilaget til direktiv 70/524/EØF.

I Danmark har Plantedirektoratets Tilsætningsstofudvalg, som bl.a. har Statens seruminstitut og Statens Veterinære Serumlaboratorium som medlemmer, udtalt, at Nifursol er sundhedsskadeligt og bør fjernes fra bilaget.

Udtalelser

Europa-Parlamentet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg skal ikke høres om forslaget.

Gældende dansk ret

Området er reguleret ved bekendtgørelse nr. 863 af 20. november 1997 om tilsætningsstoffer til foderstoffer, som senest er ændret ved bekendtgørelse nr. 527 af 15. juni 2000.

Konsekvenser

Forslaget vil kræve ændring af bekendtgørelse nr. 863 af 20. november 1997 om tilsætningsstoffer til foderstoffer. Forslaget har ingen statsfinansielle konsekvenser. Forslaget har ingen samfundsøkonomiske konsekvenser. Beskyttelsesniveauet i Danmark vil blive forbedret som følge af fjernelse af et sundhedsskadeligt stof.

Høring

Forslaget har været sendt i høring i §2-udvalget og Det Rådgivende Fødevarerudvalg.

Landbrugsraadet og medlemsorganisationerne finder, at coccidiostaticaet "nifursol" bør være forbudt at anvende, når det anses for at være sundhedsskadeligt. Landbrugsraadet støtter dermed forslaget.

Specialarbejderforbundet støtter tilbagekaldelsen af coccidiostatikaet "nifursol".

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Der er tidligere blevet fremsendt notater om sagen til Folketingets Europaudvalg den 23. maj 2002.

9. Forslag til ændring af forordning (EF) nr. 2555/2001 af 18. december 2001 om fastsættelse for år 2002 af fiskerimuligheder og dertil knyttede betingelser for visse fiskebestande og grupper af fiskebestande gældende for EF-farvande og for EF-fartøjer i andre farvande, som er omfattet af fangstbegrænsninger KOM (2002) 442

Nyt notat.

Baggrund

Kommissionen har ved KOM (2002) 442 af 1. august 2002 fremsendt forslag om ovennævnte ændring. Forslaget er fremsat med hjemmel i art. 8 (4) i Rådets forordning nr. (EØF) nr. 3790/92 om en fællesskabsordning for fiskeri og akvakultur og kan vedtages af Rådet med kvalificeret flertal uden høring af Europa-Parlamentet.

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Der er ikke redegjort for nærheds- og proportionalitetsprincippet, da der er tale om ændring af en eksisterende rådsretsakt.

Formål og indhold

Forslaget indarbejder følgende i TAC (Total Allowable Catches)/kvoteforordningen for 2002:

- Gennemførelse af foranstaltninger, der blev vedtaget af NAFO (North Atlantic Fisheries Organisation) i februar 2002.
 - Forøgelsen af maskestørrelsen i net til fiskeri efter rokke.
 - Krav om indberetning af oplysninger om fangster af rejer i NAFO afsnit 3L.
 - Forlængelse af lukket periode for rejefiskeri i visse områder i NAFO afsnit 3M.
 - Forhøjelse af maksimale antal fangstdage for rejefiskeri i visse nærmere fastlagte områder i NAFO afsnit 3M.
- Indarbejdelse af resultaterne fra aftalen mellem Sverige og Den Russiske Føderation om fiskerisamarbejdet i 2002.
- Forhøjelse af TAC for rødspætte i Skagerrak og Kattegat, jf. EU's aftale med Norge om reguleringen af fiskeriet i Skagerrak og Kattegat i 2002 samt nye videnskabelige oplysninger fra ICES (International Council for the Exploration of the Sea).
- Indarbejdelse af aftale mellem Norge og EU om overførsel af tobis fra EU til Norge i EF-farvande i ICES område IIa og Nordsøen og overførsel af rødspætte i det samme område fra Norge til EF.
- Reduktion af TAC for tunge i ICES område VIIIa,b, jf. aftale mellem Rådet og Kommissionen på rådsmødet i december 2001 samt nye videnskabelige oplysninger fra ICES og STECF (Scientific, Technical and Economic Committee for Fisheries).

- Forhøjelse af TAC for sild i ICES område VIIg,h,j,k, jf. ny videnskabelige rådgivning fra ICES.
- Ændring af betingelserne for Portugals fiskeri efter ansjos i ICES område IX, X, CECAF 34.1.1, jf. Domstolens afgørelse i sag C-61/96.
- Præcisering af princippet for fordeling mellem medlemsstaterne af underudnyttelse eller overudnyttelse af fiskerimuligheder indenfor ICCAT (International Commission for the Conservation of Atlantic Tunas).
- Indførelse af kvoter for hvid marlin og blå marlin i Atlanterhavet, jf. ICCATs beslutning.
- Fastsættelse og fordeling mellem medlemsstaterne af antallet af fartøjer, der må fiske efter nordlig hvid tun som målart, jf. Rådets forordning nr. 973/2001.
- Specifikationer for trådtykkelsen i trawl-net med maskestørrelse på 130 mm, der anvendes i Østersøen, jf. IBSFC's (International Baltic Sea Fisheries Commission) beslutning på det ekstraordinære møde i marts 2001.

Udtalelser

Europa-Parlamentet skal ikke høres.

Konsekvenser

Forslaget forventes ikke at have lovgivningsmæssige, samfundsøkonomiske eller statsfinansielle konsekvenser.

Høring

§5-udvalget havde ikke bemærkninger til forslaget, idet Danmarks Fiskeriforening bemærkede, at man var modstander af forskellige regler for maskestørrelse og trådtykkelse i Østersøen og Nordsøen.

Tidligere forelæggelse for Folketingets Europaudvalg

Forslaget har ikke tidligere været forelagt Folketingets Europaudvalg.

**10. Rådets afgørelse om bemyndigelse af Europa-Kommissionen til på Det Europæiske Fællesskabs vegne at forhandle om en konvention om bekæmpelse af korruption inden for rammerne af De Forende Nationers ad hoc-udvalg.
KOM dok. foreligger ikke**

Nyt notat.

Baggrund

De Forende Nationers Generalforsamling besluttede ved resolution 55/61, som blev vedtaget i december 2000, at udarbejde et internationalt instrument til bekæmpelse af korruption.

På et ekspertmøde i Wien den 30. juli - 3. august 2001 blev der opnået enighed om, at det kommende FN-instrument skal have karakter af en konvention, der antagelig vil få titlen "United Nations Convention against Corruption".

Forhandlingerne om konventionsteksten blev påbegyndt på et møde i en særlig ad hoc-komité den 4. - 7. december 2001 i Buenos Aires.

I EU-regi er der gennem årene vedtaget en række instrumenter med henblik på bekæmpelse af korruption mv. Der kan i den forbindelse henvises til konventionen af 26. juli 1995 om beskyttelse af De Europæiske Fællesskabs finansielle interesser og de tilhørende tillægsprotokoller af 27. september 1996 og 19. juni 1997, konventionen af 26. maj 1997 om bekæmpelse af bestikkelse, der involverer tjenestemænd ved De Europæiske Fællesskaber eller i Den Europæiske Unions medlemsstater samt den fælles aktion af 22. december 1998 om bestikkelse i den private sektor.

I november 2001 vedtog Rådet en fælles holdning vedrørende forhandlingerne om udarbejdelse af FN's korruptionskonvention, der mere generelt beskriver EU-landenes holdning til og forhandlingsposition under FN-forhandlingerne.

I juni 2002 vedtog Rådet en fælles holdning vedrørende spørgsmålet om tilbageførsel fra ét land til et andet af midler, der hidrører fra korruption.

Den 25. april 2002 fremsatte Europa-Kommissionen en henstilling om, at Rådet træffer afgørelse om bemyndigelse af Europa-Kommissionen til på Det Europæiske Fællesskabs vegne at forhandle visse bestemmelser i konventionen om bekæmpelse af korruption inden for rammerne af De Forende Nationers ad hoc-udvalg

Nærheds- og proportionalitetsprincippet

Subsidiaritetsprincippet ses ikke at have betydning for sagen.

Formål og indhold

Udkastet til rådsafgørelse bemyndiger Europa-Kommissionen til på Det Europæiske Fællesskabs vegne at forhandle de nærmere opregnede bestemmelser i det omfang, disse bestemmelser hører under fællesskabskompetencen ud fra følgende retningslinjer:

- bestemmelser om offentlige indkøb skal være i overensstemmelse med EF-retten vedrørende offentlige indkøb.
- bestemmelser om regnskaber og revision skal være i overensstemmelse med EF-retten bl.a. for så vidt angår anvendelsen af de internationale regnskabs- og revisionsstandarder (IAS og ISA).
- foranstaltninger til bekæmpelse af hvidvaskning af penge skal være i overensstemmelse med EF-acquis'et for så vidt angår forebyggelse af, at det finansielle system anvendes til hvidvaskning af penge.
- foranstaltningerne om forebyggelse og bekæmpelse af hvidvaskning af penge skal sigte mod at nå højere standarder uden at bringe andre internationale standarder – herunder særligt FATF's (Financial Action Task Force) standarder – i fare.
- bestemmelser om undertegnelse og ratifikation af konventionen skal indeholde bestemmelser, der gør det muligt for Det Europæiske Fællesskab at tiltræde konventionen.
- bestemmelser om forholdet til andre aftaler eller arrangementer skal tillade Det Europæiske Fællesskab inden for dets kompetence at anvende højere standarder på områder dækket af konventionen.

Europa-Parlamentet.

Udkastet til Rådets afgørelse har ikke været forelagt for Europa-Parlamentet.

Høring

Der er ikke foretaget høring i anledning af forslaget til rådsafgørelse.

Lovgivningsmæssige og statsfinansielle konsekvenser

Sagen ses ikke i sig selv at have lovgivningsmæssige eller statsfinansielle konsekvenser.

Tidligere forelæggelser for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg

Sagen har ikke tidligere været forelagt for Folketingets Retsudvalg og Europaudvalg.